

ทะเบียนกฎหมายเกี่ยวกับโครงการสำนักงานสีเขียว (Green Office) ของสำนักภาษาต่างประเทศ
(อ้างอิงจากทะเบียนกฎหมายเกี่ยวกับโครงการสำนักงานสีเขียว (Green Office) ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)

วันที่ทบทวนรายการกฎหมาย.๒๑.มกราคม.๒๕๖๖

วันที่ประเมินการปฏิบัติตามกฎหมาย.๒๖.กุมภาพันธ์.๒๕๖๖

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย	การปฏิบัติตามกฎหมาย			หลักฐานการปฏิบัติ																																		
			สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	เพื่อทราบ																																			
๑	น้ำเสีย																																							
๑.๑	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ^๑ 	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น</p> <p>“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p> ฯลฯ</p> <p>“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้ง กาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รั้วสี ความร้อน แสง เสียง</p>	✓			<p>ประเภทการบำบัดน้ำเสียของสำนักงานฯ อาคารประเภท.ก.....</p> <p>๑. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการดูแลจัดการน้ำเสียของสำนักภาษาต่างประเทศ</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th colspan="2">๑.๑.๑. ตารางน้ำเสีย</th> <th colspan="2"></th> <th colspan="2"></th> </tr> <tr> <th>ปีงบประมาณ</th> <th>เดือน</th> <th>ปริมาณน้ำเสีย (ตัน)</th> <th>ค่าบำบัดน้ำเสีย (บาท)</th> <th>หน่วยงาน</th> <th>หมายเหตุ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="2">๒๕๖๖</td> <td>มกราคม</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>กุมภาพันธ์</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="2">๒๕๖๗</td> <td>มกราคม</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>กุมภาพันธ์</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;"> </p>	๑.๑.๑. ตารางน้ำเสีย						ปีงบประมาณ	เดือน	ปริมาณน้ำเสีย (ตัน)	ค่าบำบัดน้ำเสีย (บาท)	หน่วยงาน	หมายเหตุ	๒๕๖๖	มกราคม					กุมภาพันธ์					๒๕๖๗	มกราคม					กุมภาพันธ์				
๑.๑.๑. ตารางน้ำเสีย																																								
ปีงบประมาณ	เดือน	ปริมาณน้ำเสีย (ตัน)	ค่าบำบัดน้ำเสีย (บาท)	หน่วยงาน	หมายเหตุ																																			
๒๕๖๖	มกราคม																																							
	กุมภาพันธ์																																							
๒๕๖๗	มกราคม																																							
	กุมภาพันธ์																																							

^๑มีการแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑.

กลิ่น ความสั่น สะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจาก แหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือ ปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษ ทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็น แหล่งที่มาของมลพิษ

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มล สาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมล สารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสียน้ำ กลิ่นควัน ก๊าซ เหม่า ฝุ่นละออง ฝ้าฝุ้ง ฝ้าฝุ้ง หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถ รวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และ วัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการ ระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิด อันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุข

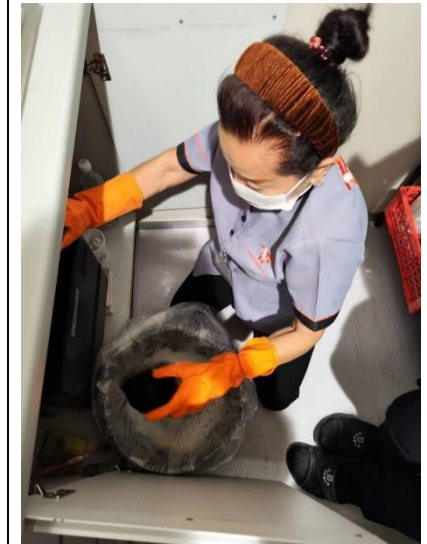
ฯลฯ

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมาย ว่าด้วยรถยนต์ เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานตามกฎหมาย ว่าด้วยการเดินอากาศ

“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย

๒. มีถังดักไขมันบริเวณจุดล้างภาชนะ

๓. การบันทึกการดักคราบน้ำมันและไขมัน

บันทึกทางประเทศไทย
ฉบับที่ ๓๖๖/๒๕๖๓

๑. ตรวจสอบและทำความสะอาดถังดักไขมัน
ดำเนินการตรวจสอบและทำความสะอาดถังดักไขมันเป็นประจำทุกวันหรือสัปดาห์ละครั้ง

๒. บันทึกข้อมูลการดักคราบน้ำมันและไขมัน
บันทึกข้อมูลการดักคราบน้ำมันและไขมันลงในสมุดบันทึกประจำวัน

๓. นำข้อมูลการดักคราบน้ำมันและไขมันไปแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
นำข้อมูลการดักคราบน้ำมันและไขมันไปแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกวันหรือสัปดาห์ละครั้ง

๔. เก็บรักษาสมุดบันทึกการดักคราบน้ำมันและไขมันไว้เป็นระยะเวลา ๓ เดือน

วันที่	เวลา	ปริมาณคราบน้ำมันและไขมัน (ลิตร)	ผู้ดำเนินการ

		<p>หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่นใด ด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง</p> <p>“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>ฯลฯ</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง</p> <p>ฯลฯ</p> <p>“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ฯลฯ</p> <p>หมวดที่ ๔ การควบคุมมลพิษ</p> <p>ส่วนที่ ๕ มลพิษทางน้ำ</p> <p>มาตรา ๗๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย หรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดมีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าหน้าที่พนักงานควบคุมมลพิษกำหนด</p> <p>ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย อยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศของรัฐมนตรี ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อตรวจสอบ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียที่มีอยู่แล้วนั้นยังไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดไว้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด</p>				<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายชื่อผู้รับผิดชอบในการดูแลจัดการน้ำเสียของสำนักภาษาต่างประเทศ - บันทึกการตรวจคราบน้ำมัน และไขมัน - ระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารรัฐสภา - ผังแผนที่น้ำเสียของอาคารรัฐสภา - ผังจัดการน้ำเสียภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา - ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย และการทำงาน ของอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบบำบัดน้ำเสีย - ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่รางระบายน้ำรอบอาคารรัฐสภาแห่งใหม่
--	--	--	--	--	--	---

๑.๒	<p>ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘</p> 	<p>ประกาศกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำเสียตามประกาศกระทรวงฉบับนี้ มีดังนี้</p> <p>ข้อ ๒ ในประกาศนี้</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมึลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่...</p> <p>(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศ และของเอกชน</p> <p>“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้</p> <p>ข้อ ๓ กำหนดประเภทของอาคาร ออกเป็น ๕ ประเภท คือ</p> <p>(๑) อาคารประเภท ก.</p> <p>(๒) อาคารประเภท ข.</p> <p>(๓) อาคารประเภท ค.</p> <p>(๔) อาคารประเภท ง.</p> <p>(๕) อาคารประเภท จ.</p> <p>ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า ถึง อาคารดังต่อไปนี้</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ข้อ ๙ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก.</p>	✓		<p>การจัดการน้ำเสียของสำนักงาน</p> <p>ตรวจวัดโดย บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด (ยูเออี).....</p> <p>วันที่ตรวจวัดล่าสุด ๒ มิถุนายน ๒๕๖๖</p> <p>ผลการตรวจวัด ..อาคารประเภท ก....</p> <table border="1" data-bbox="1688 502 2119 885"> <thead> <tr> <th>ดัชนีคุณภาพ</th> <th>มาตรฐาน กฎหมาย</th> <th>ผลตรวจ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>กรด-ด่าง (pH)</td> <td>๕.๐-๙.๐</td> <td>๗.๑</td> </tr> <tr> <td>บีโอดี</td> <td>≤๒๐ mg/L</td> <td>๑๙๒ mg/L</td> </tr> <tr> <td>สารแขวนลอย</td> <td>≤๓๐ mg/L</td> <td>๕.๗ mg/L</td> </tr> <tr> <td>ทีเคเอ็น</td> <td>≤๓๕ mg/L</td> <td>๑๒.๙ mg/L</td> </tr> <tr> <td>ซัลไฟด์</td> <td>≤๑.๐ mg/L</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>สารละลายทั้งหมด</td> <td>≤๕๐๐ mg/L</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>น้ำมันและไขมัน</td> <td>≤๒๐ mg/L</td> <td>ตรวจไม่พบ</td> </tr> </tbody> </table> <p>หมายเหตุ รายงานผลตรวจการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะมีการรายงานทุก 6 เดือน</p> <p>เอกสารแนบ</p> <p>- ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่รางระบายน้ำรอบอาคารรัฐสภาแห่งใหม่</p> <p>- ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย และการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบบำบัดน้ำเสีย</p>	ดัชนีคุณภาพ	มาตรฐาน กฎหมาย	ผลตรวจ	กรด-ด่าง (pH)	๕.๐-๙.๐	๗.๑	บีโอดี	≤๒๐ mg/L	๑๙๒ mg/L	สารแขวนลอย	≤๓๐ mg/L	๕.๗ mg/L	ทีเคเอ็น	≤๓๕ mg/L	๑๒.๙ mg/L	ซัลไฟด์	≤๑.๐ mg/L	-	สารละลายทั้งหมด	≤๕๐๐ mg/L	-	น้ำมันและไขมัน	≤๒๐ mg/L	ตรวจไม่พบ
ดัชนีคุณภาพ	มาตรฐาน กฎหมาย	ผลตรวจ																											
กรด-ด่าง (pH)	๕.๐-๙.๐	๗.๑																											
บีโอดี	≤๒๐ mg/L	๑๙๒ mg/L																											
สารแขวนลอย	≤๓๐ mg/L	๕.๗ mg/L																											
ทีเคเอ็น	≤๓๕ mg/L	๑๒.๙ mg/L																											
ซัลไฟด์	≤๑.๐ mg/L	-																											
สารละลายทั้งหมด	≤๕๐๐ mg/L	-																											
น้ำมันและไขมัน	≤๒๐ mg/L	ตรวจไม่พบ																											

		<p>ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๔ กำหนดวิธีการในการตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)</p> <p>(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Aide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter Disc)</p> <p>(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)</p> <p>(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้ง ระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>(๗) การตรวจสอบค่าน้ำมันและไขมันให้กระทำโดยใช้วิธีการสกัดด้วยตัวทำละลายแล้วแยกหาน้ำหนักของน้ำมันและไขมัน</p> <p>(๘) การตรวจสอบค่าทีเคเอ็นให้กระทำโดยใช้วิธีการเจลดาทัล (Kjeldahl)</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>				
๑.๓	<p>กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงาน</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำเสียตามกฎกระทรวงฉบับนี้ มีดังนี้</p> <p>ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้</p> <p>“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายความรวมถึงท่อส่งปลุกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็น ต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย</p> <p>“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม</p> <p>แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงนี้</p> <p>๑. อาคารประเภท ก.</p> <p>(อาคารประเภท ก. อ้างอิงตามเอกสารแนบ ๑ ประเภทของอาคารของทะเบียนกฎหมายฉบับนี้)</p> <p>(หมายเหตุที่มา : กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารอาศัยซึ่งอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์แห่งการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การ</p>	✓			<p>- การจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส.๒</p> <p>เอกสารแนบ</p> <p>- รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๕ - มิถุนายน ๒๕๖๖</p>

		<p>พอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล</p> <p>ข้อ ๓ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีระบบการระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการปรับปรุงน้ำเสียจากอาคารให้เป็นน้ำทิ้งที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง</p> <p>(๑) อาคารประเภท ก</p> <p>(จ) อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือเอกชนที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกัน ตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป)</p> <p>ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงาน ของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันและจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น</p> <p>ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือ รายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศ กำหนด ทั้งนี้ การส่งรายงานทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน และการส่งรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือวันที่ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ ส่งรายงาน</p> <p>การรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ ได้รับ รายงาน</p> <p>ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อ ๓ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึก รายละเอียดหรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอยู่</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึก รายละเอียดหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติ และข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายกระทรวงฉบับนี้โดย อนุโลม และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุม ระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวิธีการที่ กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง				
๑.๔	<p>กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และ มาตรา ๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออก กฎกระทรวงไว้</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำเสียตามกฎหมายฉบับนี้ มีดังนี้</p> <p>ข้อ ๓^๒ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีระบบ บำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการปรับปรุงน้ำเสียจากอาคารให้เป็น น้ำทิ้งที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน ก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง</p> <p>๑. อาคารประเภท ก. ประกอบด้วย (ก) - (ข)</p> <p>(จ) อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือเอกชนที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกัน ตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๒. อาคารประเภท ข. ประกอบด้วย (ก) - (ฎ)</p> <p>(ข) อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือเอกชนที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกัน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>๓. อาคารประเภท ค. ประกอบด้วย (ก) - (ญ)</p> <p>๔. อาคารประเภท ง. ประกอบด้วย (ก) - (ฉ)</p> <p>๕. อาคารประเภท จ.</p>	✓			<p>ประเภทการบำบัดน้ำเสียของสำนักงาน อาคารประเภท ก.</p> <p>๑. การจัดการน้ำเสียของอาคารรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา</p> <p>๒. การจัดการน้ำเสียของสำนัก ภาษิตต่างประเทศ</p> <p>เอกสารแนบ</p> <p>- แผนผังการจัดการน้ำเสียของอาคาร รัฐสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา</p> <p>- เอกสารประชาสัมพันธ์ แนวปฏิบัติ การล้างภาชนะสำนักภาษาต่างประเทศ</p> <p>- การตัดไขมันและดักไขมัน</p>

^๒แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒.

		<p>ข้อ ๔^๓ น้ำทิ้งจากอาคารที่จะระบายจากอาคารลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งได้ต้องมีคุณภาพน้ำทิ้งตามประเภทของอาคารตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้</p> <p>ข้อ ๘ การกำจัดน้ำทิ้งจากอาคารจะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง หรือระบายลงสู่พื้นดิน โดยผ่านบ่อหรือโดยวิธีอื่นที่เหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้นได้ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>ข้อ ๙ ในกรณีที่อาคารใดจัดให้มีทางระบายน้ำเพื่อระบายน้ำจากอาคารลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งทางระบายน้ำนั้นต้องมีลักษณะที่สามารถตรวจสอบและทำความสะอาดได้ โดยสะดวก และต้องวางตามแนวตรงที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยต้องมีส่วนลาดเอียงไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๒๐๐ หรือต้องมีส่วนลาดเอียงเพียงพอให้น้ำทิ้งไหลเร็วไม่ต่ำกว่า ๖๐ เซนติเมตรต่อวินาที</p> <p>ทั้งนี้ ขนาดของทางระบายน้ำต้องมีความสัมพันธ์กับปริมาณน้ำทิ้งของอาคารนั้น โดยถ้าเป็นทางระบายน้ำแบบท่อปิดต้องมีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร โดยต้องมีบ่อพักสำหรับตรวจการระบายน้ำทุกมุมเหลี่ยม และทุกระยะ ไม่เกิน ๑๒ เมตร หรือทุกระยะไม่เกิน ๒๔ เมตร ถ้าทางระบายน้ำแบบท่อปิดนั้นมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในตั้งแต่ ๖๐ เซนติเมตรขึ้นไป ในกรณีที่เส้นทางระบายน้ำแบบอื่นต้องมีความกว้างภายในที่ขอบบนสุดไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร</p>				
๒	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
๒.๑	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้</p>	✓			<p>๑. ฝึกซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟ ล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖</p> <p>๒. แผนระงับเหตุฉุกเฉินล่าสุดเมื่อ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖</p>

^๓แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒, อ้างแล้ว ๒.

		<p>ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการกิจการตามกฎกระทรวงนี้ และต้องดูแลระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย</p> <p>ข้อ ๓ ในสถานประกอบการกิจการทุกแห่ง ให้นายจ้างจัดทำป้ายข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดับเพลิงและการอพยพหนีไฟ และปิดประกาศให้เห็นได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข้อ ๔ ในสถานประกอบการกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป นอกจากต้องปฏิบัติตามข้อ ๓ แล้ว ให้นายจ้างจัดให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ประกอบด้วย การตรวจตรา การอบรม การณรงค์ป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิง การอพยพหนีไฟ และการบรรเทาทุกข์ ให้นายจ้างจัดเก็บแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ณ สถานประกอบการกิจการพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้</p> <p>หมวด ๒ ความปลอดภัยเกี่ยวกับอาคารและทางหนีไฟ</p> <p>ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละ ๒ เส้นทาง ซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกิน ๕ นาที</p> <p>เส้นทางหนีไฟจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไปสู่จุดที่ปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง</p> <p>ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีประตูหรือขอบกั้น และเป็นชนิดที่บานประตูเปิดออกไปตามทิศทางของการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูหมุน หรือประตูหมุน และห้ามปิดตาย ใส่กลอน กุญแจ ผูก ล่ามโซ่ หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ ในขณะที่ มีลูกจ้างทำงาน</p> <p>ข้อ ๙ สถานประกอบการกิจการที่มีอาคารตั้งแต่ ๒ ชั้นขึ้นไป หรือมีพื้นที่ประกอบการกิจการตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในสถานประกอบการกิจการทุกชั้น โดยให้ปฏิบัติตามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย</p>			<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกอบรมชักซ้อมอพยพหนีไฟ พ.ศ. ๒๕๖๖ - แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - แผนฉุกเฉินกรณีประสบพบเห็นเหตุเพลิงไหม้ - แผนอพยพหนีไฟสำนักภาษาต่างประเทศ ภายใต้แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - แผนอพยพหนีไฟสำนักภาษาต่างประเทศ - หนังสือรับรองการฝึกอบรมการอพยพหนีไฟ - ข้อมูลรายชื่อบุคลากรเข้าร่วมชักซ้อมหนีไฟ - การกำหนดเส้นทางหนีไฟ ธงนำทางหนีไฟ เส้นทางหนีไฟ - คลิปวิดีโอ ชักซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ เมื่อ ๓ ก.พ. ๒๕๖๖ - คลิปวิดีโอ อพยพหนีไฟ ๒๒ ก.พ. ๒๕๖๖ - คลิปวิดีโอ ชักซ้อมอัคคีภัยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา - การให้ความรู้เรื่องแผนฉุกเฉินให้กับบุคลากรสำนักภาษาต่างประเทศ - แผนบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๗ - การตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิง และถังดับเพลิง
--	---	---	--	--	--

		<p>(ก) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ทั้งที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ทำงาน</p> <p>(ข) อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องสามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้ทุกคนภายในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อการหนีไฟ</p> <p>(๒) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือต้องอยู่ในที่เห็นได้อย่างชัดเจน เข้าถึงได้ง่ายหรืออยู่ในเส้นทางหนีไฟโดยติดตั้งห่างจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไม่เกิน ๓๐ เมตร</p> <p>(๓) เสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในการแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องมีเสียงหรือสัญญาณที่แตกต่างไปจากเสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ</p> <p>(๔) กิจการโรงพยาบาลหรือสถานที่ห้ามใช้เสียงหรือใช้เสียงไม่ได้ผล ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือมาตรการอื่นใด เช่น สัญญาณไฟ หรือรหัส ที่สามารถแจ้งเหตุเพลิงไหม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๕) การติดตั้งระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรฐานอื่นที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอสำหรับเส้นทางหนีไฟในการอพยพลูกจ้างออกจากอาคารเพื่อการหนีไฟ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งจ่ายไฟฟ้าสำรองที่สามารถจ่ายไฟฟ้าเพื่อการหนีไฟและสำหรับใช้กับอุปกรณ์ดับเพลิงขั้นต้นหรืออุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวข้องได้ในทันทีที่ไฟฟ้าดับ</p> <p>ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายบอกทางหนีไฟที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตัวอักษรต้องมีขนาดไม่เล็กกว่าสิบเซนติเมตร และมองเห็นได้อย่างชัดเจน^๔</p> <p>(๒) ป้ายบอกทางหนีไฟต้องมีแสงสว่างในตัวเองหรือใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา</p> <p>ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่สี หรือรูปร่างที่กลมกลืนไปกับการตกแต่งหรือป้ายอื่น ๆ ที่ติดไว้ใกล้เคียง หรือโดยประการใดที่ทำให้เห็นป้ายไม่ชัดเจน</p> <p>หมวด ๓ การดับเพลิง</p> <p>ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ประกอบเพื่อใช้</p>				<p>- รายงานจำนวนระบบสัญญาณแจ้งเตือนฉุกเฉิน</p> <p>- วิดีโอ สาธิตการใช้งานดับเพลิง "ดิ่ง ปลอดภัย ส่าย"</p>
--	--	---	--	--	--	---

^๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑.

		<p>ในการดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงขั้นต้นได้อย่างเพียงพอในทุกส่วนของอาคาร</p> <p>(๑) ในกรณีที่ไม่มีท่อน้ำดับเพลิงของทางราชการในบริเวณที่สถานประกอบการตั้งอยู่หรือมีแต่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ให้จัดเตรียมน้ำสำรองไว้ใช้ในการดับเพลิงโดยต้องมีอัตราส่วนปริมาณน้ำที่สำรองต่อพื้นที่อาคารตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้</p> <p>(๒) ระบบการส่งน้ำ ที่เก็บกักน้ำ เครื่องสูบน้ำดับเพลิง และการติดตั้ง จะต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร</p> <p>(๓) ข้อต่อท่อน้ำดับเพลิงเข้าอาคารและข้อต่อส่งน้ำภายในอาคาร จะต้อง เป็นระบบเดียวกับที่ใช้ในหน่วยดับเพลิง ของทางราชการในท้องถิ่น หรือต้องมี อุปกรณ์ที่จะช่วยสมระหว่างข้อต่อที่ใช้กับหน่วยดับเพลิงของทางราชการ ในท้องถิ่นนั้น และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี ทั้งในการติดตั้งต้องมีสิ่งป้องกัน ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากยานพาหนะหรือสิ่งอื่น</p> <p>(๔) ข้อต่อสายส่งน้ำดับเพลิงและหัวฉีดดับเพลิงจะต้องเป็นระบบเดียวกับที่ใช้ในหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่นนั้น ซึ่งสามารถต่อเข้าด้วยกันได้ หรือต้องมีอุปกรณ์ที่จะช่วยสมระหว่างข้อต่อหรือหัวฉีดดับเพลิงดังกล่าว</p> <p>(๕) สายส่งน้ำดับเพลิงต้องมีความยาวหรือต่อกันให้มีความยาวเพียงพอที่จะควบคุมบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ได้</p> <p>ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ โดยต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามประเภทของเพลิง ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด หรือตามมาตรฐานที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(๒) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ทุกเครื่อง ต้องจัดให้ มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นชนิดใด ใช้ดับเพลิงประเภทใด และเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์นั้นต้องมีขนาดที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑ เมตร ๕๐ เซนติเมตร</p> <p>(๓) ห้ามใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่อาจเกิดโอระเหยของสารพิษ เช่น คาร์บอนเตตระคลอไรด์</p> <p>(๔) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามจำนวน ความสามารถของเครื่องดับเพลิงและการติดตั้งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท เอ จำนวน</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>ความสามารถของเครื่องดับเพลิง และการติดตั้ง ให้คำนวณตามพื้นที่ของสถานที่ ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ทำยกฎกระทรวง</p> <p>เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท บี ความสามารถของเครื่องดับเพลิงที่ติดตั้งต้องมีระยะเข้าถึงตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๓ ทำยกฎกระทรวง</p> <p>เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท ซี การติดตั้ง ให้พิจารณาจากวัตถุซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงจะทำให้เกิดเพลิงประเภท เอ หรือ บี และติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภทนั้น</p> <p>เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท ดี ในการติดตั้งให้มีระยะเข้าถึงไม่เกิน ๒๓ เมตร</p> <p>(ข) ให้ติดตั้งหรือจัดวางเครื่องดับเพลิงในสภาพที่มั่นคง มองเห็นได้อย่างชัดเจน สามารถนำมาใช้ได้ง่ายและรวดเร็ว</p> <p>(ค) ให้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและวิธีใช้เป็นภาษาไทยที่เห็นได้อย่างชัดเจนติดไว้ที่ตัวถังหรือบริเวณที่ติดตั้ง</p> <p>(๕) จัดให้มีการดูแลรักษาและตรวจสอบเครื่องดับเพลิง ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี โดยการตรวจสอบ</p> <p>หมวด ๔ การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งก่อเกิดการกระจายตัวของความร้อน</p> <p>ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งก่อเกิดการกระจายตัวของความร้อน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กระแสไฟฟ้าลัดวงจร ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า</p> <p>(๒) เครื่องยนต์หรือปล่องไฟ เพื่อมิให้เกิดลูกไฟหรือเขม่าไฟกระเด็นถูกวัตถุที่ติดไฟได้</p> <p>(๓) การแผ่รังสี การนำหรือการพาความร้อนจากแหล่งกำเนิดความร้อนสูง ไปสู่วัตถุที่ติดไฟได้ง่าย</p> <p>(๔) การเสียดสีหรือเสียดทานของเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่เกิดประกายไฟหรือความร้อนสูงที่อาจทำให้เกิดการลุกไหม้ได้</p> <p>(๕) การสะสมของไฟฟ้าสถิต โดยต่อสายดินกับถังหรือท่อน้ำมันเชื้อเพลิง</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>สารเคมี หรือของเหลวไวไฟ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า</p> <p>(๖) การเชื่อมหรือตัดโลหะ ซึ่งเป็นแหล่งความร้อนสูงที่อาจทำให้เกิดการลุกไหม้ได้</p> <p>(๗) การสะสมความร้อนของปล่องระบายควัน โดยปฏิบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ไม่ติดตั้งปล่องระบายควันกับส่วนของอาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย</p> <p>(ข) หุ้มปล่องระบายควันด้วยฉนวนที่ทำจากวัสดุที่ไม่ติดไฟ และอุณหภูมิผิวหน้าด้านนอกของฉนวนต้องไม่สูงเกิน ๕๐ องศาเซลเซียส</p> <p>หมวด ๕ วัสดุไวไฟและวัตถุระเบิด</p> <p>ข้อ ๑๙ ในกรณีที่น่าายจ้างมี เก็บ หรือขนถ่ายวัสดุไวไฟหรือวัตถุระเบิด จะต้องดำเนินการอย่างปลอดภัยเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย วัสดุไวไฟ หรือวัตถุระเบิด</p> <p>ข้อ ๒๒ การเก็บวัสดุที่ติดไฟได้ง่ายประเภทไม้ กระดาษ ขนสัตว์ ฟาง โฟม ฟองน้ำสังเคราะห์หรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน ให้นายจ้างแยกเก็บไว้ในอาคารต่างหากหรือเก็บในท้องถนนไฟซึ่งหลังคาหรือฝาห้องต้องไม่ทำด้วยแก้วหรือวัสดุโปร่งใสที่แสงแดดส่องตรงเข้าไปได้ ในกรณีที่มีจำนวนน้อยอาจเก็บไว้ ในภาชนะทนไฟหรือถังโลหะที่มีฝาปิด</p> <p>หมวด ๖ การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ง่าย</p> <p>ข้อ ๒๓ ให้นายจ้างปฏิบัติเกี่ยวกับของเสียที่ติดไฟได้ง่าย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดให้มีการทำความสะอาดเพื่อมิให้มีการสะสมหรือตกค้างของของเสียที่ติดไฟได้ง่ายซึ่งต้องไม่น้อยกว่าวันละ ๑ ครั้ง ถ้าเป็นงานกะต้องไม่น้อยกว่ากะละ ๑ ครั้ง เว้นแต่ตัวถังไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่ลุกไหม้ได้เอง ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดทันที</p> <p>(๒) ต้องเก็บรวบรวมของเสียที่ติดไฟได้ง่ายไว้ในภาชนะปิดที่เป็นโลหะ</p> <p>(๓) ให้นำของเสียที่เก็บรวบรวมไว้ตาม (๒) ออกไปจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานไม่น้อยกว่าวันละ ครั้ง ในกรณีที่ยังไม่ได้กำจัดโดยทันทีให้นำไปเก็บไว้ในห้องทนไฟหรืออาคารทนไฟ และต้องนำไปกำจัดให้หมดอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง โดยวิธีการที่ปลอดภัย เช่น การเผา การฝัง การใช้สารเคมี เพื่อให้ของเสียนั้นสลายตัว หรือโดยวิธีอื่นที่มีประสิทธิภาพ แล้วแต่กรณี</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>ข้อ ๒๔ การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ง่ายโดยการเผา ให้นายจ้างปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้เผาในเตาที่ออกแบบสำหรับการเผาโดยเฉพาะ หรือเผาในที่โล่งแจ้ง โดยให้ห่างจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานในระยะที่ปลอดภัยและอยู่ใต้ลม</p> <p>(๒) จัดให้ลูกจ้างที่ทำหน้าที่เผาสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล</p> <p>(๓) จัดเก็บถ้ำถ่านที่เหลือจากการเผาของเสียที่ติดไฟได้ง่ายนั้นไว้ในภาชนะห้อง สถานที่ที่ปลอดภัยหรือเก็บไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการรั่วไหล หรือนำไปฝังในสถานที่ที่ปลอดภัย</p> <p>หมวด ๗ การป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า</p> <p>ข้อ ๒๕ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า สำหรับอาคาร หรือสิ่งก่อสร้าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด</p> <p>(๒) สิ่งก่อสร้างที่มีความสูง ประเภทท่อล่องควีน หอคอย เสาธง ถึงเก็บน้ำ หรือสารเคมี หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดที่มีความสูงในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่ใช่บังคับกับอาคารและสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในรัศมีการป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าของอาคารอื่น และการติดตั้งระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์</p> <p>ข้อ ๒๕ ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันผลกระทบจากฟ้าผ่าเข้าสู่ระบบไฟฟ้าของอาคาร</p> <p>หมวด ๘ การดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัยและการรายงาน</p> <p>ข้อ ๒๗ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบกิจการรับการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม</p> <p>ข้อ ๒๘ ให้นายจ้างจัดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัย โดยต้องจัดให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการดับเพลิง การปฐมพยาบาล และการช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน</p> <p>ข้อ ๒๙ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ออกจากอาคารไปตามเส้นทางหนีไฟตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>ข้อ ๓๐ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ภายในอาคารเดียวกันและในวันและเวลาเดียวกันทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน และก่อนการฝึกซ้อมไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ให้นายจ้างส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมต่ออธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อให้ความเห็นชอบ</p> <p>ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟได้เอง จะต้องให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม และให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดังกล่าว ตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกซ้อม</p>				
๒.๒	<p>ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙</p> 	<p>ประกาศฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๐ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้</p> <p>ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยดังนี้</p> <p>ข้อ ๔ การรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะต้องลงทะเบียนเพื่อขอรหัสผู้ใช้ และรหัสผ่านทางเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (http://eservice.labour.go.th) ทั้งนี้ การลงทะเบียนดังกล่าว ไม่เป็นการตัดสิทธิของนายจ้างที่จะรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิง และฝึกซ้อมอพยพหนีไฟด้วยตนเองทางไปรษณีย์ หรือทางโทรสาร แต่อย่างใด</p> <p>ข้อ ๖ กรณีที่มีข้อสงสัย พนักงานตรวจความปลอดภัยมีอำนาจเรียกนายจ้าง ผู้ซึ่งรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามข้อ ๓ จัดส่งหรือแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ เพื่อตรวจสอบต่อไป</p>			✓	<p>เนื่องจากประกาศฉบับนี้เป็นการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามข้อ ๓๐ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้เฉพาะภาคเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานต้องดำเนินการเท่านั้น ดังนั้น สำนักภาษาต่างประเทศ จึงไม่ต้องดำเนินการตามประกาศฉบับนี้ และเป็นเรื่องเพื่อทราบ</p>

<p>๒.๓</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติห้ามมิให้ใช้กฎหมายนี้ใช้บังคับแก่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระเพื่อมุ่งคุ้มครองการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของสถานประกอบกิจการอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งกองทุนความปลอดภัยฯ ที่นายจ้างสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนไปปรับปรุงแก้ไขสภาพความไม่ปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสถานประกอบกิจการ นอกจากนี้ ยังให้มีการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้บริการด้านวิชาการต่าง ๆ</p> <p>ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้</p> <p>หมวด ๒ แสงสว่าง</p> <p>ข้อ ๔ แสงสว่างต้องเป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๕ แสงสะท้อนเข้านัยน์ตาจะต้องใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล</p> <p>หมวด ๓ เสียง</p> <p>ข้อ ๗ เสียงดังสูงสุดไม่เกิน ๑๔๐ เดซิเบล</p> <p>ข้อ ๘ ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาทำงานในแต่ละวัน ไม่เกินมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๙ หากระดับเสียงเกินในข้อ ๗ และ ๘ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล</p> <p>ข้อ ๑๐ หากระดับเสียงเกินในข้อ ๗ และ ๘ จัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ติดให้เห็นได้ชัดเจน</p> <p>ข้อ ๑๑ ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดทำงาน ๘ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๘๕ เดซิเบลเอขึ้น</p>	<p>✓</p>		<p>๑. การตรวจสอบแสงสว่าง เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖..... ตรวจวัดโดย นายพุดินไย...เวชกามา</p> <p>ผลการตรวจแสงสว่างภายในสำนักภาษาต่างประเทศเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ ปรากฏว่าพื้นที่บริเวณกลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานภาษาจีนฯ และกลุ่มงานภาษาอังกฤษไม่ผ่านมาตรฐานความเข้มแสงสว่าง จึงได้ดำเนินการแก้ไขโดยติดตั้งหลอดไฟส่องสว่างเพิ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามเอกสารแนบ</p> <p>๒. การตรวจสอบเสียง เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖..... ตรวจวัดโดย นายพุดินไย...เวชกามา</p> <p>กิจกรรม หมวด 5 สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย</p> <p>เมื่อวันศุกร์ที่ 6 มกราคม 2566 เวลา 10:00-14:30 น. ฝ่ายควบคุมรักษาความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมมาปฏิบัติงานตามแผนงานประจำปี 2566 ในภารกิจตรวจวัดระดับเสียงและแสงสว่างของห้อง ณ สำนักภาษาต่างประเทศ สำนักบริหารวิชาการศึกษา</p> <p>ในโอกาสนี้ นายสุชาติ ส่งเสริมโย ผู้ดำเนินการสำนักภาษาต่างประเทศ พร้อมด้วยคุณสุภาวดี อธิษฐาน (Green Office) และคุณสุภาวดี อธิษฐาน (Green Office) หน่วยงานราชการ นำตรวจวัดระดับเสียงในห้อง ที่มีเสียงดังความถี่สูงในการเรียนการสอนสำนักภาษาต่างประเทศ ณ สำนักงานศึกษา (Green Office) ประจำจังหวัดประจวบฯ วันที่ 2566</p> <p>คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการศูนย์ปฏิบัติการศูนย์ปฏิบัติการ (GSM-CO) ขอขอบคุณนายพุดินไย...เวชกามา (GSM-CO) และนายพุดินไย...เวชกามา (GSM-CO) หมวด 5 สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย</p>
------------	--	---	----------	--	---

		<p>ไป ต้องมีมาตรการการอนุรักษ์การได้ยิน</p> <p>หมวด ๔ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล</p> <p>ข้อ ๑๒ (๔) งานที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานให้สวมใส่ปลั๊กอุดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียง</p> <p>หมวด ๕ การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน และการรายงานผล</p> <p>ข้อ ๑๔ จัดให้มีการตรวจวัดความเสี่ยงภายในสถานประกอบการ</p> <p>ข้อ ๑๕ จัดทำรายงานผลการตรวจวัดวิเคราะห์ พร้อมส่งรายงานต่ออธิบดีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจวัด</p>				<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลตรวจสอบแสงสว่าง - การปรับปรุงเรื่องแสงสว่าง - Infographic การตรวจแสงสว่าง - ผลการตรวจสอบเสียง
๒.๔	<p>ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน</p> <p>ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐</p> 	<p>ประกาศฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อให้นายจ้างควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวันมิให้เกินมาตรฐานตามตารางแนบท้ายประกาศ</p> <p>ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้</p> <p>ข้อ ๓ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน ในแต่ละวัน (Time Weighted Average-TWA) มิให้เกิน ๘๕ เดซิเบลเอ</p>	✓			<p>การตรวจสอบเสียง</p> <p>เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖.....</p> <p>ตรวจวัดโดย นายพุดธิไนย เวชภามา</p> <p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลการตรวจสอบเสียง
๒.๕	<p>ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง</p> <p>ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐</p> 	<p>ประกาศฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีสาระสำคัญมุ่งหมายให้นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบการมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ตามตารางแนบท้ายประกาศ</p> <p>ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้</p> <p>ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบการมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณพื้นที่ทั่วไปและบริเวณ 	✓			<p>๑. การตรวจสอบแสงสว่าง</p> <p>เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖.....</p> <p>ตรวจวัดโดย นายพุดธิไนย เวชภามา</p> <p>ผลการตรวจแสงสว่างภายในสำนักภาษาต่างประเทศเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ ปรากฏว่าพื้นที่บริเวณกลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานภาษาจีนฯ และกลุ่มงานภาษาอังกฤษไม่ผ่านมาตรฐานความเข้มแสงสว่าง จึงได้ดำเนินการแก้ไขโดยติดตั้งหลอดไฟส่องสว่างเพิ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามเอกสารแนบ</p>

		<p>การผลิตภายในสถานประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางแนบท้าย ตารางที่ ๑</p> <p>- มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณที่ทำงาน ที่ถูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตากับที่ในการทำงาน เช่น งานประจำในสำนักงาน งานเขียน งานพิมพ์ งานบันทึกข้อมูล การอ่าน และประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บแฟ้ม ค่าความเข้มแสง ๔๐๐ - ๕๐๐ ลักซ์ ตามตารางแนบท้าย ตารางที่ ๒</p>				<p>เอกสารแนบ</p> <p>- ผลตรวจสอบแสงสว่าง</p> <p>- การปรับปรุงเรื่องแสงสว่าง</p> <p>- Infographic การตรวจแสงสว่าง</p>
๓	สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย					
๓.๑	<p>พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕^๔</p> 	<p>มาตรา ๑๘^๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจส่วนราชการส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>มาตรา ๑๙ ห้ามดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูล หรือ มูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่พนักงาน</p> <p>มาตรา ๒๐ (๑) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้</p> <p>มาตรา ๒๐ (๓) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่ตามวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๓/๑^๗ การฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	✓			<p>๑. การติดตั้งถังขยะไว้ในพื้นที่ ๓ ประเภท ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขยะทั่วไป - ขยะรีไซเคิล - ขยะอินทรีย์ (เศษอาหาร) <p>และได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์พื้นที่ทิ้งขยะประเภทอื่น ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขยะติดเชื้อ บริเวณหน้าห้องพยาบาล ชั้น ๑ - ขยะอันตราย บริเวณทางเข้าลานจอดรถ ชั้น B๑ และ บริเวณหน้าห้องน้ำ พื้นที่หน้าห้องพยาบาล ชั้น ๑

^๔แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐.

^๖แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐.

^๗แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐.

				<p>2. การติดป้ายบ่งชี้ การตรวจสอบ และ บันทึกปริมาณขยะแต่ละประเภททุกวัน โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และจะมีรถขนขยะของสำนักงานเขตคูสิต เข้ามารับขยะทุกวันเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>๓. การสุ่มตรวจการทิ้งขยะให้ถูกประเภท ทุกเดือน</p> <p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ บำบัดบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักงานภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ
--	--	--	--	---

<p>๓.๒</p>	<p>พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p> 	<p>มาตรา ๓๔/๑ วรรคหนึ่ง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>มาตรา ๓๔/๑ วรรคหก การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยที่ราชการ ส่วนท้องถิ่นจัดเก็บ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บ แจ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องเริ่มดำเนินการภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ่ง เมื่อพนักงานกำหนดเวลาดังกล่าว หากพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นยังมีได้ดำเนินการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บ ดำเนินการกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยนั้น ตามที่เห็นสมควร และให้สันนิษฐานว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ได้รับแจ่ง จงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด</p>	✓			<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ - บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ - รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ
<p>๓.๓</p>	<p>ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๔</p> 	<p>ข้อบัญญัติฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและ การจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ประกอบกับ มาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งกำหนดให้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะตราขึ้นได้โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจ ตราเป็น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของ สภากรุงเทพมหานคร จึงได้ตราข้อบัญญัติขึ้นไว้</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยของข้อบัญญัติดังกล่าวมีดังนี้</p> <p>ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใน</p>	✓			<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ - บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ

		<p>ที่หรือทางสาธารณะ นอกจากที่ที่กรุงเทพมหานครจัดไว้ให้</p> <p>ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อย เชี่ย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครในอำนาจหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในที่ดินใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นรั่วซึมออกมาภายนอกและต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย</p> <p>ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดค่อย เชี่ย ขุด ขน มูลฝอย ในที่รองรับมูลฝอย รถหรือเรือเก็บ ขน มูลฝอยหรือสถานที่เหมมูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครที่มีหน้าที่หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่น</p> <p>ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามกฎหมายว่าด้วย การสาธารณสุข</p>			<p>- รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ</p>
๓.๔	<p>ข้อบังคับกรุงเทพมหานครว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของอาคาร สถานที่ และสถานบริการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๕</p> 	<p>ข้อบังคับฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารราชการของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมทั้งรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อ ๗ และข้อ ๑๔ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกคำสั่งหรือข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบใน</p>	✓		<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ

		<p>การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย รวมทั้งให้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงกำหนดข้อบังคับขึ้นไว้</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยตามข้อบังคับดังกล่าวมีดังนี้</p> <p>หมวด ๒ การจัดการมูลฝอยของอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่ไม่ใช่สถานบริการสาธารณสุข</p> <p>ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ทำจากวัสดุมั่นคง แข็งแรง มีรูปทรงที่ทำความสะอาดได้ง่าย มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์ไม่ให้คุ้ยเขี่ย รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดความรำคาญเกินควรแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงและผู้ที่ผ่านมา</p> <p>ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยจำนวนเพียงพอที่จะใส่มูลฝอยได้โดยไม่ล้นออกนอกภาชนะ</p> <p>ข้อ ๑๐ กรณีอาคารขนาดใหญ่ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารสูง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยที่มีขนาดและจำนวนเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยจากอาคารหรือสถานที่นั้นได้ในปริมาณ ๓ วัน ในบริเวณที่เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครหรือเอกชนผู้ได้รับอนุญาตสามารถ นำรถเก็บขนมูลฝอยเข้าไป หากไม่อาจจัดที่พักรวมมูลฝอยในบริเวณดังกล่าว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่จะต้องช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บ ขนมูลฝอยของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครหรือเอกชน ผู้ได้รับอนุญาตตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เช่น การจัดเจ้าหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่เก็บ ขนมูลฝอยไปส่งที่รถเก็บขนมูลฝอยของกรุงเทพมหานครหรือของเอกชนผู้ได้รับอนุญาต เป็นต้น</p> <p>ที่พักรวมมูลฝอยดังกล่าวจะต้องทำด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง สามารถป้องกันน้ำหรือของเหลวซึมจากภายในและจากภายนอก พื้นผิวภายในเรียบ มีรูปทรง ทำความสะอาดง่าย กรณีเป็นอุปกรณ์ต้องมีฝาปิดมิดชิด กรณีเป็นอาคารหรือส่วนหนึ่งของอาคารต้องมีประตูปิดได้สนิท ทั้งนี้ เพื่อป้องกันสัตว์หรือแมลงเข้าไป รวมทั้งสามารถป้องกันมิให้กลิ่นรบกวนบุคคลที่เดินผ่านไปมา หรือที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงเกินสมควร</p>				<p>- Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ</p> <p>- บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ</p> <p>- รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ</p>
--	--	--	--	--	--	--

		<p>ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่จะต้องจัดการมูลฝอยที่รวบรวมอยู่ในที่พักรวมมูลฝอย โดยใส่มูลฝอยในถุงพลาสติกหรือถุงที่กรุงเทพมหานครกำหนด หรือภาชนะรองรับมูลฝอยตามที่กำหนด หรือวิธีการอื่นใดที่ถูกสุขลักษณะ หรือโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>กรณีที่มีประกาศของกรุงเทพมหานคร ให้มีการแยกมูลฝอย เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารจะต้องดำเนินการแยกมูลฝอยที่อยู่ในที่พักรวมมูลฝอยให้เรียบร้อยตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด โดยต้องจัดให้มูลฝอยอยู่ในสภาพที่จะขนได้โดยสะดวกตามที่กำหนดดังกล่าว</p>				
๓.๕	<p>กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๘ (๑) (๔) (๖) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเพื่อประโยชน์แห่งการสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การฟอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้</p> <p>ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎกระทรวงดังกล่าว มีดังนี้</p> <p>หมวด ๕ ระบบกำจัดขยะมูลฝอย</p> <p>ข้อ ๓๘ ในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยโดยวิธีขนลำเลียงหรือทิ้งลงปล่องทิ้งมูลฝอย</p> <p>ข้อ ๔๐ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอย ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องมีขนาดความจุไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน</p>	✓			<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ - บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ - รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ

		<p>(๒) ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ</p> <p>(๓) พื้นผิวภายในต้องเรียบและกันน้ำซึม</p> <p>(๔) ต้องมีการป้องกันกลิ่นและน้ำฝน</p> <p>(๕) ต้องมีการระบายน้ำเสียจากมูลฝอยเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย</p> <p>(๖) ต้องมีการระบายอากาศและป้องกันน้ำเข้า</p> <p>ข้อ ๔๑ ที่พักมูลฝอยของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ฝา ผนัง และประตูต้องแข็งแรงทนทาน ประตูต้องปิดได้สนิทเพื่อป้องกันกลิ่น</p> <p>(๒) ขนาดเหมาะสมกับสถานที่และสะดวกต่อการทำความสะอาด</p>				
๓.๖	<p>กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕^๔</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎกระทรวงดังกล่าว มีดังนี้</p> <p>ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อกำหนดทุกหมวดตามกฎกระทรวงนี้ให้มีผลบังคับในท้องที่ของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และเทศบาลนครและเทศบาลเมืองทุกแห่ง</p> <p>(๒) ข้อกำหนดเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยการขนและการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้กระทรวงสาธารณสุขกำหนดยกเว้นไม่ใช้บังคับในท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนอกจากข้อ ๑ (๑) ตาม ความเหมาะสมกับสภาพท้องที่ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) ข้อกำหนดใดส่วนที่ว่าด้วยการเก็บมูลฝอยติดเชื้อตามกฎกระทรวงนี้ให้มีผลใช้บังคับแก่สถานบริการการสาธารณสุขและห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายในเขตส่วนราชการท้องถิ่นทุกแห่ง</p> <p>ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้</p> <p>“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้นซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยเหล่านั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้</p>	✓			<p>- การประชาสัมพันธ์พื้นที่ทิ้งขยะประเภทขยะติดเชื้อและขยะอันตราย ดังนี้</p> <p>๑. ขยะติดเชื้อ บริเวณหน้าห้องพยาบาล ชั้น ๑</p> <p>๒. ขยะอันตราย บริเวณทางเข้าลานจอดรถชั้น B๑ และ บริเวณหน้าห้องน้ำพื้นที่หน้าห้องพยาบาล ชั้น ๑</p>

^๔แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔.

		<p>(๑) ซากชิ้นส่วนที่มาจาก การผ่าตัด</p> <p>(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ไบโอมิด กระบองฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์ และแผ่นกระจกปิดสไลด์</p> <p>(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สาลี ผ่ากอล ฝ้ายต่าง ๆ และท่อยาง</p> <p>(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง</p> <p>ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่สาธารณะนอกจากจะจัดการในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ให้</p> <p>ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อไว้แต่จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้</p> <p>หมวด ๒ การเก็บมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>ข้อ ๑๓ ภาชนะบรรจุสำหรับบรรจุมูลฝอยติดเชื้อประเภทวัสดุของมีคม ต้องมีลักษณะ ดังนี้</p> <p>(๑) ทำด้วยวัสดุแข็ง ทนทาน ทนต่อการกัดกร่อน มีฝาปิดมิดชิด สามารถเคลื่อนย้ายโดยไม่สัมผัสมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>(๒) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยติดเชื้อที่เป็นถุง ต้องทำจากพลาสติกหรือวัสดุอื่นที่มีความเหนียวไม่ฉีกขาดง่าย ทนทานต่อสารเคมีและการรับน้ำหนัก กันน้ำได้ ไม่รั่วซึมและไม่ดูดซึม</p> <p>ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยติดเชื้อต้องมีสีแดง ทึบแสง และมีข้อความสีดำ ที่มีขนาดสามารถอ่านได้ชัดเจนว่า “มูลฝอยติดเชื้อ” อยู่ภายใต้รูปหัวกะโหลกไขว้ คู่กับตราหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างประเทศตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและต้องมีข้อความว่า “ห้ามนำกลับมาใช้อีก” และ “ห้ามเปิด”</p> <p>ข้อ ๑๔ การเก็บมูลฝอยติดเชื้อในภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยติดเชื้อในห้องที่มีการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค จำเป็นต้องใช้งานตลอดเวลา จะไม่มีฝา ปิดเปิดก็ได้ อาจจะต้องให้มีภาชนะรองรับภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อก็ได้ โดยภาชนะรองรับนั้นจะต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง ทนทานต่อสารเคมี ไม่รั่วซึม ทำความสะอาดง่าย และต้องมีฝาปิดมิดชิด</p>			<p>๑๑ จุดตั้งขยะอันตรายและของติดเชื้อ ประชาชนเห็นหรือได้ผลการรักษาภาษาต่างประเทศควรมีจุดต่าง ๆ สำหรับทิ้งขยะอันตรายและของติดเชื้อซึ่งมีอยู่บริเวณภายนอกสำนักงานต่างประเทศ ได้แก่</p> <p>✓ จุดตั้งขยะติดเชื้อบริเวณหน้าห้องพยาบาลชั้น ๑</p> <p>✓ จุดตั้งขยะอันตรายบริเวณทางเข้าสนามจอดรถชั้น B1 และบริเวณช่างช่างห้องพยาบาลชั้น ๑</p> <p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ - บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ - รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ
--	--	--	--	--	---

		<p>ข้อที่ ๑๕^๔ การเก็บมูลฝอยติดเชื้อ ต้องดำเนินการโดยไม่ปนกับมูลฝอยอื่น บรรจุมูลฝอยติดเชื้อไม่เกิน ๓ ใน ๔ ส่วนของความจุ แล้วผูกมัดปากถุง หากมีปริมาณมากต้องจัดมุมสำหรับวางมูลฝอยอันตราย ห้ามเก็บไว้เกิน ๑ วัน ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อที่มีลักษณะตามข้อ ๑๖ ต้องทำความสะอาดอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และต้องมีการจัดเก็บและบันทึกปริมาณทุกครั้งที่กำลังจัดตามแบบบันทึก ท่ออิฐตีกรมอนามัยประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๕ ในการเก็บมูลฝอยติดเชื้อ จะต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อที่เป็นห้องหรือเป็นอาคารเฉพาะแยกจากอาคารรอกำจัดโดยมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีลักษณะไม่แพร่เชื้อ และอยู่ในที่ที่สะดวกต่อการขนมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัด (๒) มีขนาดกว้างเพียงพอที่จะเก็บกักภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อได้อย่างน้อย ๒ วัน (๓) พื้นและผนังต้องเรียบ ทำความสะอาดได้ง่าย (๔) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้งเชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย (๕) มีลักษณะโปร่ง ไม่อับชื้น (๖) มีการป้องกันสัตว์แมลง ปิดด้วยกุญแจหรือปิดด้วยวิธีอื่นที่บุคคลทั่วไปไม่สามารถที่จะเข้าไปได้ (๗) มีข้อความเป็นคำเตือนที่มีขนาดสามารถเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ” ไว้ที่หน้าห้องหรือหน้าอาคาร (๘) มีลานสำหรับล้างรถเข็นอยู่ใกล้ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ มีรางหรือท่อรวบรวมน้ำเสียจากการล้างรถเข็นเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียในกรณีที่เกิดกักภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อไว้เกิน ๗ วัน ต้องสามารถควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ที่ ๑๐ องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านั้นได้ <p>ข้อ ๑๗ การเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อไป เก็บกักในที่พักรวมต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องผ่านการฝึกอบรมการป้องกันและระงับการแพร่เชื้อหรืออันตรายที่อาจเกิดจากมูลฝอยติดเชื้อตามหลักสูตรและระยะเวลาที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา 				
--	--	---	--	--	--	--

^๔แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔.

		<p>(๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล มีเส้นทางเคลื่อนย้ายที่แน่นอน ต้องกระทำโดยระมัดระวัง ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อรถเข็นและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยวันละครั้ง</p> <p>ข้อ ๒๑ การขนมูลฝอยติดเชื้อจากที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อของสถานบริการ การสาธารณสุขหรือของห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องขนโดยยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื้อเท่านั้น</p> <p>(๒) ต้องขนตามวันและเวลาที่กำหนด โดยคำนึงถึงปริมาณของมูลฝอยติดเชื้อและสถานที่จัดเก็บ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็น</p> <p>(๓) ผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื้อต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตาม ข้อ ๑๖ (๒) (๖) และ (๗)</p> <p>(๔) ผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื้อต้องระมัดระวัง มิให้มูลฝอยติดเชื้อตกลงระหว่างการขน</p> <p>(๕)^{๑๐} ต้องปฏิบัติตามมาตรการควบคุมกำกับการขนมูลฝอยติดเชื้อตามประกาศ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๒๕ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มีวิธีการดังนี้</p> <p>(๑) เผาในเตาเผา</p> <p>(๒) ทำลายเชื้อด้วยไอน้ำ</p> <p>(๓) ทำลายเชื้อด้วยความร้อน</p> <p>(๔) วิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข้อ ๒๖ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยการเผาในเตาเผา ให้ใช้เตาเผาที่มีห้องเผา มูลฝอยติดเชื้อและห้องเผาควัน การเผามูลฝอยติดเชื้อให้เผาที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๗๖๐ องศาเซลเซียส และในการเผาควันให้เผาด้วยอุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ องศาเซลเซียส และในการเผาต้องมีการควบคุมมาตรฐานอากาศเสียที่ปล่อยออกจากเตาเผาตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข้อ ๒๗ วรรคสอง^{๑๑} ภายหลังการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อด้วยวิธีตามข้อ ๒๗</p>				
--	--	--	--	--	--	--

^{๑๐}แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔.

^{๑๑}แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔.

		วรรคหนึ่งแล้ว ต้องมีการตรวจสอบเกณฑ์มาตรฐานทางชีวภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา			
๓.๗	<p>ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ตราหรือสัญลักษณ์สำหรับพิมพ์บนภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๖</p> 	<p>ประกาศกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>กำหนดตราหรือสัญลักษณ์ที่ต้องพิมพ์ลงบนภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ ให้มีลักษณะเป็นรูปวงเดือน ๓ วง สีดำ ซ้อนทับบนวงกลมสีดำ โดยสัญลักษณ์ต้องมีรัศมีไม่น้อยกว่า ๑ นิ้ว</p>	✓		<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ - บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ - รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ
๓.๘	<p>กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๐</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้</p> <p>ทั้ง กฎกระทรวงฉบับนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูล ดังนี้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้</p> <p>“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่ง</p>	✓		<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารแสดงจุดคัดแยกขยะ ป้ายบ่งชี้ประเภทขยะ และจุดพักขยะ - หนังสือเข้าร่วมโครงการไม่เทรวมของกรุงเทพมหานคร - Infographic แสดงเส้นทางการจัดการขยะของสำนักภาษาต่างประเทศ - ตารางสุ่มตรวจการทิ้งขยะ - Infographic ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการรณรงค์เพื่อลดขยะ

		<p>อื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่หมายความรวมถึง</p> <p>(๑) มูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>(๒) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และ</p> <p>(๓) สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และ ของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้</p> <p>“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย ที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือปนเปื้อนสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม แต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“น้ำชะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลชะผ่านหรือของเหลวที่ออกมาจากมูลฝอยทั่วไป ซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่</p> <p>“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว</p> <p>“ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอย” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิด มูลฝอย</p> <p>หมวด ๒ การเก็บมูลฝอยทั่วไป</p> <p>ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยก</p>				<p>- บันทึกปริมาณขยะรายวันของสำนักภาษาต่างประเทศ</p> <p>- รายงานปริมาณขยะรายเดือนของสำนักภาษาต่างประเทศ</p>
--	--	--	--	--	--	---

		<p>มูลฝอยที่อย่างน้อยต้องคัดแยกเป็นมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย</p> <p>ข้อ ๖ ถุงหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถุงสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องเป็นถุงพลาสติก หรือถุงที่ทำจากวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถ เคลื่อนย้ายได้สะดวก</p> <p>(๒) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย</p> <p>ถุงหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ดังกล่าว ให้ระบุข้อความ ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ โดยมีขนาดและสีของข้อความ ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขนหรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดข้อความ หรือสัญลักษณ์บนถุงหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยตาม (๑) และ (๒) ข</p>				
๓.๙	<p>กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๕ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย โดยมีถึงรองรับมูลฝอยที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม ไม่ดูดซับน้ำ มีฝาปิดมิดชิด แยกเศษอาหารจากมูลฝอยประเภทอื่น และต้องดูแลรักษาความสะอาดถึงรองรับมูลฝอยและบริเวณโดยรอบตัวถังรองรับมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การจัดการเกี่ยวกับมูลฝอยและถึงรองรับมูลฝอยให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยในสถานที่จำหน่ายอาหาร</p>			✓	- เนื่องจากสำนักภาษาต่างประเทศไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาผู้ประกอบการจำหน่ายอาหาร จึงเป็นเรื่องเพื่อทราบเท่านั้น

<p>๓.๑๐</p>	<p>ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๕^{๑๒}</p> 	<p>ข้อบัญญัติฉบับนี้ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภา กรุงเทพมหานคร ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยกำหนดให้ยกเลิกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>ทั้งนี้ ข้อบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้</p> <p>“อาหารสด” หมายความว่า อาหารที่มีสภาพเป็นของสด เช่น เนื้อสัตว์ ผัก หรือผลไม้</p> <p>“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จ พร้อมทั้งจะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่ม ชนิดต่าง ๆ</p> <p>“อาหารแห้ง” หมายความว่า อาหารที่ผ่านกระบวนการทำให้แห้ง โดยการอบ รมควัน ตากแห้ง หรือวิธีการอื่นใด เพื่อลดปริมาณความชื้นที่มีอยู่ในอาหารลงและเก็บรักษาไว้ได้นานขึ้น</p> <p>“อาหารพร้อมปรุง” หมายความว่า อาหารที่ได้จัดเตรียมส่วนประกอบต่าง ๆ บรรจุไว้ในหน่วยภาชนะที่พร้อมจำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค เพื่อนำไปปรุง เป็นอาหารชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ</p> <p>“เครื่องปรุงรส” หมายความว่า สิ่งที่ใช้ในกระบวนการปรุงอาหารให้มีรูปแบบ รสชาติหรือกลิ่นรสชวนรับประทาน เช่น เกลือ น้ำปลา น้ำส้มสายชู ซอส รวมทั้ง เครื่องเทศ สมุนไพรหรือมีสตาร์ด</p> <p>“วัตถุเจือปนอาหาร” หมายความว่า วัตถุที่ตามปกติมิได้ใช้เป็นอาหาร หรือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอาหาร แต่ใช้เจือปนในอาหารเพื่อ ประโยชน์ในการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษา หรือการขนส่งและให้ หมายความรวมถึงวัตถุที่มีได้เจือปนในอาหาร แต่บรรจุรวมอยู่กับอาหารเพื่อ</p>			<p>✓</p>	<p>- เนื่องจากสำนักภาษาต่างประเทศไม่ได้ เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาผู้ประกอบการ จำหน่ายอาหาร จึงเป็นเรื่องเพื่อทราบ เท่านั้น</p>
-------------	--	---	--	--	----------	---

^{๑๒}ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง หน้า ๓๒ ถึงหน้า ๔๖ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕.

		<p>ประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นเช่น วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ออกซิเจน</p> <p>“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายอาหารให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม</p> <p>“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง</p> <p>“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของคน หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนอุจจาระหรือปัสสาวะ</p> <p>“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื่อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้</p> <p>“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุม กำกับหรือดูแลการดำเนินการของสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารนั้น</p> <p>“ผู้สัมผัสอาหาร” หมายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหารตั้งแต่กระบวนการเตรียม ประกอบ ปรุง จำหน่าย เสิร์ฟ เก็บหรือสะสมอาหาร รวมถึงการล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์</p> <p>หมวด ๑ การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร</p> <p>ข้อ ๖ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๖</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการและดำเนินการให้ถูกต้องด้วย สุขลักษณะ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒</p> <p>หมวด ๒ สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร</p> <p>ข้อ ๙ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดตั้งและดูแลรักษาสถานที่ตลอดจนสิ่งอื่นสำหรับประกอบกิจการ และดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ ๑ สถานที่จำหน่ายอาหาร และส่วนที่ ๒ สถานที่สะสมอาหาร ทั้งนี้ ที่ตั้งของสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ต้องอยู่ในที่ที่จะไม่ทำให้อาหารเกิดการปนเปื้อนได้ง่าย เช่น บริเวณหรือสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอย</p> <p>ส่วนที่ ๑ สถานที่จำหน่ายอาหาร</p> <p>ข้อ ๑๐ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสถานที่และ บริเวณที่ใช้ทำ ประกอบหรือปรุงอาหาร จำหน่ายอาหาร และบริโภคอาหาร ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พื้นบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุ ที่แข็งแรง ไม่ชำรุด และทำความสะอาดง่าย</p> <p>(๒) ในกรณีที่มีผนังหรือเพดาน ผนังหรือเพดานต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุ ที่แข็งแรง และไม่ชำรุด</p> <p>(๓) มีการระบายอากาศเพียงพอ และในกรณีที่สถานที่จำหน่ายอาหาร เป็นสถานที่สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ</p> <p>(๔) มีแสงสว่างเพียงพอตามความเหมาะสมในแต่ละบริเวณ ทั้งนี้ ตามที่ กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>(๕) มีที่ล้างมือและอุปกรณ์สำหรับล้างมือที่ถูกต้องสุขลักษณะสำหรับสถานที่ และบริเวณสำหรับใช้ทำ ประกอบหรือปรุงอาหาร และบริโภคอาหาร เว้นแต่ สถานที่หรือบริเวณบริโภคอาหารไม่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับจัดให้มีที่ล้างมือ ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดมือที่เหมาะสม</p> <p>(๖) โถ้ที่ใช้เตรียม ประกอบหรือปรุงอาหาร หรือจำหน่ายอาหาร ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>และมีสภาพดี</p> <p>(๗) โต๊ะหรือเก้าอี้ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และไม่ชำรุด</p> <p>ข้อ ๑๑ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับส้วม สำหรับพนักงานและลูกค้า ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีหรือจัดหาห้องส้วมที่มีสภาพดี พร้อมใช้ และมีจำนวนเพียงพอ</p> <p>(๒) ห้องส้วมต้องสะอาด พื้นระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง มีการระบายอากาศที่ดี และมีแสงสว่างเพียงพอ</p> <p>(๓) มีอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะและมีอุปกรณ์สำหรับล้างมือจำนวนเพียงพอ</p> <p>(๔) ห้องส้วมต้องแยกเป็นสัดส่วน โดยประตูไม่เปิดโดยตรงสู่บริเวณที่เตรียม ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร ที่เก็บ ที่จำหน่าย ที่บริโภคอาหาร ที่ล้าง และที่เก็บภาชนะอุปกรณ์ เว้นแต่จะมีการจัดการห้องส้วมให้สะอาดอยู่เสมอ และมีฉากปิดกั้นที่เหมาะสม ทั้งนี้ ประตูห้องส้วมต้องปิดตลอดเวลา</p> <p>ข้อ ๑๒ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย โดยมีถังรองรับมูลฝอยที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม ไม่ดูดซับน้ำ มีฝาปิดมิดชิด แยกเศษอาหารจากมูลฝอยประเภทอื่น และต้องดูแลรักษาความสะอาดถังรองรับมูลฝอยและบริเวณโดยรอบตัวถังรองรับมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย และถังรองรับมูลฝอยให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย</p> <p>ข้อ ๑๓ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสีย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องมีการระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง และไม่มีเศษอาหารตกค้างในบริเวณสถานที่จำหน่ายอาหาร</p> <p>(๒) ต้องมีการแยกเศษอาหารออกจากภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ก่อนการทำความสะอาด</p> <p>(๓) ต้องมีการแยกไขมันไปกำจัดก่อนระบายน้ำทิ้งออกสู่ระบบระบายน้ำ โดยใช้ถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมัน หรือการบำบัดด้วยวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าการบำบัดด้วยถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมัน และน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>ข้อ ๑๔ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีมาตรการในการป้องกันสัตว์ แมลงนำโรค และสัตว์เลี้ยวตามหลักวิชาการ</p> <p>ข้อ ๑๕ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีมาตรการ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับป้องกันอัคคีภัยจากการใช้เชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร</p> <p>ส่วนที่ ๒ สถานที่สะสมอาหาร</p> <p>ข้อ ๑๖ สถานที่สะสมอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสถานที่และบริเวณที่ใช้รับ เก็บสะสม เตรียม ตัดแต่ง แบ่งบรรจุหีบห่อ และวางจำหน่ายสินค้าประเภทอาหาร ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พื้น ผนัง เพดาน มีสภาพดี แข็งแรง สะอาด มีการระบายอากาศ และแสงสว่างเพียงพอ</p> <p>(๒) แบ่งพื้นที่เก็บสินค้าให้เป็นสัดส่วน แยกตามประเภทสินค้า โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นสารเคมีต้องมีพื้นที่แยกเก็บเป็นสัดส่วนเฉพาะ ห้ามปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร</p> <p>(๓) จัดชั้นวางอาหารแยกประเภทเป็นสัดส่วน กรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุในภาชนะปิดสนิท ต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร กรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุในภาชนะไม่ปิดสนิท ต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร</p> <p>(๔) จัดให้มีบริเวณหรือพื้นที่เก็บสินค้าอาหารที่หมดอายุหรือชำรุดที่รอการเก็บกลับคืนและมีป้ายแสดงชัดเจน</p> <p>(๕) กรณีมีการตัดแต่งอาหาร โต๊ะที่ใช้ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และมีสภาพดี มีที่ล้างอาหาร และภาชนะอุปกรณ์ที่ถูกสุขลักษณะ และมีที่ล้างมือและอุปกรณ์สำหรับล้างมือที่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>(๖) กรณีมีการจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์สดที่ผู้บริโภคสามารถเลือกหยิบเองได้ ให้จัดให้มีที่ล้างมือและอุปกรณ์สำหรับล้างมือที่ถูกสุขลักษณะเว้นแต่ไม่มีพื้นที่เพียงพอ ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดมือที่เหมาะสม หรืออุปกรณ์ป้องกันการปนเปื้อนเฉพาะบุคคล</p> <p>ข้อ ๑๗ สถานที่สะสมอาหารที่มีการตัดแต่งอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสีย ดังต่อไปนี้</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>(๑) ต้องมีการระบายน้ำได้ดี มีตะแกรงดักเศษอาหาร และไม่มีน้ำขัง</p> <p>(๒) ต้องมีการแยกไขมันไปกำจัดก่อนระบายน้ำทิ้งออกสู่ระบบระบายน้ำ โดยใช้ถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมัน หรือการบำบัดด้วยวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าการบำบัดด้วยถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมัน และน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>ข้อ ๑๘ สถานที่สะสมอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับส้วมสำหรับพนักงานและลูกค้า ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีหรือจัดหาส้วมที่มีสภาพดี พร้อมใช้ และมีจำนวนเพียงพอ</p> <p>(๒) ห้องส้วมต้องสะอาด พื้นระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง มีการระบายอากาศที่ดี และมีแสงสว่างเพียงพอ</p> <p>(๓) ห้องส้วมต้องแยกเป็นสัดส่วน โดยประตูไม่เปิดโดยตรงสู่บริเวณเตรียม ตัดแต่ง และแบ่งบรรจุหีบห่ออาหาร ที่ล้างและที่เก็บภาชนะอุปกรณ์ เว้นแต่จะมีการจัดการห้องส้วมให้สะอาดอยู่เสมอและมีฉากปิดกั้นที่เหมาะสม</p> <p>(๔) ต้องจัดให้มีหรือจัดหาอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะ ลดการสัมผัส โดยมีอุปกรณ์สำหรับล้างมือจำนวนเพียงพอ</p> <p>ข้อ ๑๙ สถานที่สะสมอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย โดยมีถังรองรับมูลฝอยที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม ไม่ดูดซับน้ำ มีฝาปิดมิดชิด แยกเศษอาหารจากมูลฝอยประเภทอื่น และต้องดูแลรักษาความสะอาดถังรองรับมูลฝอยและบริเวณโดยรอบตัวถังรองรับมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย และถังรองรับมูลฝอยให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย</p> <p>ข้อ ๒๐ สถานที่สะสมอาหารต้องมีมาตรการในการป้องกันสัตว์ แมลงนำโรค และสัตว์เลี้ยวตามหลักวิชาการ</p> <p>ข้อ ๒๑ สถานที่สะสมอาหารต้องมีมาตรการ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับป้องกันอัคคีภัย</p> <p>หมวด ๓ สุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการทำ ประกอบ หรือปรุง การเก็บรักษา และการจำหน่ายอาหาร</p> <p>ส่วนที่ ๑ สถานที่จำหน่ายอาหาร</p> <p>ข้อ ๒๒ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารสดตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>(๑) อาหารสดที่นำมาประกอบและปรุงอาหาร ต้องเป็นอาหารสดที่มีคุณภาพดี สะอาดและปลอดภัยต่อผู้บริโภค</p> <p>(๒) อาหารสดต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม และเก็บเป็นสัดส่วน มีการปกปิด ไม่วางบนพื้นหรือบริเวณที่อาจทำให้อาหารปนเปื้อน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๒๓ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารแห่งอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส และวัตถุเจือปนอาหารตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาหารแห่งต้องสะอาด ปลอดภัย ไม่มีการปนเปื้อน และมีการเก็บอย่างเหมาะสม</p> <p>(๒) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส วัตถุเจือปนอาหาร และสิ่งอื่นที่นำมาใช้ในกระบวนการประกอบหรือปรุงอาหารต้องปลอดภัย และได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>ข้อ ๒๔ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารประเภทปรุงสำเร็จตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องเก็บในภาชนะที่สะอาด ปลอดภัย และมีการป้องกันการปนเปื้อน รวมทั้งวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร</p> <p>(๒) มีการควบคุมคุณภาพอาหารประเภทปรุงสำเร็จให้สะอาด ปลอดภัย สำหรับการบริโภคตามชนิดของอาหาร ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>(๓) มีการจัดการสุขลักษณะของการจำหน่ายอาหาร ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๒๕ น้ำดื่มหรือเครื่องดื่มที่เป็นอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทที่ใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร โดยต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร และต้องทำความสะอาดพื้นผิวภายนอกของภาชนะบรรจุให้สะอาดก่อนนำมาให้บริการ</p> <p>ในกรณีที่เป็นน้ำดื่มที่ไม่ได้เป็นอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทหรือเครื่องดื่มที่ปรุงจำหน่ายต้องบรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด และป้องกันการปนเปื้อน โดยต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ทั้งนี้ น้ำดื่มและน้ำที่ใช้สำหรับปรุงเครื่องดื่มต้องมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพ</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>น้ำบริโภคที่กรมอนามัยกำหนด</p> <p>ข้อ ๒๖ การทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารต้องใช้น้ำที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคที่กรมอนามัยกำหนด</p> <p>ข้อ ๒๗ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำแข็งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้น้ำแข็งที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>(๒) เก็บในภาชนะที่สะอาด สภาพดี มีฝาปิด และวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร ปากขอบภาชนะสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ไม่วางในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อน และต้องไม่ระบายน้ำจากถังน้ำแข็งลงสู่พื้นบริเวณที่วางภาชนะ</p> <p>(๓) ใช้อุปกรณ์สำหรับคีบหรือตักน้ำแข็งโดยเฉพาะ โดยอุปกรณ์ต้องสะอาดและมีด้ามจับ</p> <p>(๔) ห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นไปแช่รวมกับน้ำแข็งสำหรับบริโภค</p> <p>ข้อ ๒๘ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำใช้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) น้ำใช้ต้องเป็นน้ำประปา ยกเว้นในพื้นที่ที่ไม่มีน้ำประปาให้ใช้น้ำที่มีคุณภาพเทียบเท่า น้ำประปาหรือเป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>(๒) ภาชนะบรรจุน้ำใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย และสภาพดี</p> <p>ข้อ ๒๙ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษหรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหาร โดยติดฉลากและป้ายให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งมีคำแนะนำและคำแนะนำเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากสารดังกล่าว และการจัดเก็บต้องแยกบริเวณเป็นสัดส่วนต่างหากจากบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ ปรุง จำหน่าย และบริโภคอาหาร</p> <p>ในกรณีที่มีการเปลี่ยนถ่ายสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษ หรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหารจากภาชนะบรรจุเดิม ห้ามนำภาชนะบรรจุนั้นมาใช้บรรจุอาหาร และห้ามนำภาชนะบรรจุอาหารมาใช้บรรจุสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษ หรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหาร</p> <p>ข้อ ๓๐ ห้ามใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารบนโต๊ะ หรือที่รับประทานอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>ข้อ ๓๑ ห้ามใช้เมทานอลหรือเมทิลแอลกอฮอล์เป็นเชื้อเพลิงในการทำประกอบ ปรง หรืออุ่นอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร เว้นแต่เป็นการใช้แอลกอฮอล์แข็งสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องมีมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม</p> <p>ส่วนที่ ๒ สถานที่สะสมอาหาร</p> <p>ข้อ ๓๒ สถานที่สะสมอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหาร ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาหารที่อยู่ในภาชนะปิดสนิทต้องแสดง ชื่อ ชนิดอาหาร วันที่ผลิตหรือบรรจุ วันหมดอายุ และสถานที่ผลิตหรือบรรจุ</p> <p>(๒) อาหารที่วางจำหน่ายต้องได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย และระบุแหล่งผลิตที่เชื่อถือได้ หรือได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ</p> <p>(๓) ไม่วางจำหน่ายอาหารที่บรรจุในภาชนะที่ชำรุด เสียหาย หมดอายุ หรือมีลักษณะที่ผิดปกติ</p> <p>(๔) เก็บรักษาอาหารในอุณหภูมิที่เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท ตามหลักวิชาการและแยกเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน</p> <p>(๕) กรณีมีการตัดแต่งอาหาร อาหารสดหรือวัตถุดิบทุกชนิด ต้องล้างให้สะอาดก่อนและหลังการตัดแต่ง และต้องบรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นพิษ สะอาด หลังจากตัดแต่งและบรรจุแล้วต้องเก็บไว้ในอุณหภูมิที่เหมาะสม</p> <p>(๖) อาหารพร้อมปรุงต้องวางจำหน่ายแยกส่วนประกอบของเนื้อสัตว์ดิบ ปลาและอาหารทะเลดิบบรรจุในภาชนะเฉพาะ เช่น ถุงพลาสติก แล้วจึงบรรจุรวมกับส่วนประกอบอื่นในภาชนะรวมเดียวกัน</p> <p>(๗) อาหารแห้งหรืออาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิทให้วางจำหน่ายบนชั้นหรือโต๊ะที่ทำด้วยวัสดุที่ไม่ทำปฏิกิริยากับอาหาร ผิวเรียบ มีสภาพดี สะอาด ห่างจากสินค้าประเภทสารเคมีที่เป็นพิษ</p> <p>ข้อ ๓๓ สถานที่สะสมอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำใช้หรือน้ำแข็ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) น้ำใช้ต้องเป็นน้ำประปา ยกเว้นในพื้นที่ที่ไม่มีน้ำประปาให้ใช้น้ำที่มีคุณภาพเทียบเท่า น้ำประปาหรือเป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>(๒) ภาชนะบรรจุน้ำใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย และสภาพดี</p> <p>(๓) น้ำแข็งที่ใช้แช่อาหารต้องสะอาด และมีคุณภาพมาตรฐานตาม</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>กฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>หมวด ๔ สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้อื่น ๆ</p> <p>ข้อ ๓๔ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม</p> <p>(๒) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ วางในที่สะอาด สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และหลังการใช้งานแต่ละวันมีการจัดเก็บที่มีการปกปิดหรือป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม โดยวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร</p> <p>(๓) จัดให้มีชั้นกลาง สำหรับอาหารที่รับประทานร่วมกัน</p> <p>(๔) ตู้เย็น ตู้แช่ หรืออุปกรณ์เก็บรักษาคุณภาพอาหารด้วยความเย็นอื่น ๆ ต้องสะอาด มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีประสิทธิภาพเหมาะสมในการเก็บรักษาคุณภาพอาหาร</p> <p>ข้อ ๓๕ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ที่รอการทำความสะอาด ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้</p> <p>(๒) มีการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ที่ถูกสุขลักษณะ และใช้สารทำความสะอาดที่เหมาะสม โดยปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้สารทำความสะอาดนั้น ๆ จากผู้ผลิต</p> <p>(๓) จัดให้มีการฆ่าเชื้อภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ภายหลังการทำความสะอาด</p> <p>ทั้งนี้ สารที่ห้ามใช้ในการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ให้เป็นไปตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๓๖ สถานที่เสิร์ฟอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม</p> <p>(๒) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ วางในที่สะอาด สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>๖๐ เซนติเมตร และหลังการใช้งานแต่ละวันมีการจัดเก็บที่มีการปกปิดหรือป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม โดยวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร</p> <p>(๓) ตู้เย็น ตู้แช่หรืออุปกรณ์เก็บรักษาคุณภาพอาหารด้วยความเย็นอื่น ๆ ต้องสะอาด มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีประสิทธิภาพเหมาะสมในการเก็บรักษาคุณภาพอาหาร</p> <p>ข้อ ๓๗ สถานที่สะสมอาหารที่มีการตัดแต่งอาหาร ต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ที่รอการทำความสะอาด ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้</p> <p>(๒) มีการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ที่ถูกสุขลักษณะ และใช้สารทำความสะอาดที่เหมาะสม โดยปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้สารทำความสะอาดนั้น ๆ จากผู้ผลิต</p> <p>(๓) จัดให้มีการฆ่าเชื้อภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ภายหลังจากการทำความสะอาด</p> <p>ทั้งนี้ สารที่ห้ามใช้ในการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ</p> <p>หมวด ๕ สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหาร</p> <p>ข้อ ๓๘ ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะนำโรคติดต่อ โรคผิวหนังที่นํารังเกียจ หรือโรคอื่น ๆ ตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด ในกรณีที่เจ็บป่วยต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานได้</p> <p>(๒) ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องผ่านการอบรมด้านการสุขาภิบาลอาหาร ดังต่อไปนี้</p> <p>(๒.๑) กรณีสถานที่จำหน่ายอาหาร ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหาร ต้องผ่านการอบรมด้านการสุขาภิบาลอาหารตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด</p> <p>(๒.๒) กรณีสถานที่สะสมอาหาร ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัส</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>อาหารต้องผ่านการอบรมด้านการสุขาภิบาลอาหารตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด</p> <p>(๓) ผู้สัมผัสอาหารต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย สวมใส่เสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันที่สะอาดและสามารถป้องกันการปนเปื้อนสู่อาหารได้</p> <p>(๔) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือและปฏิบัติตนในการเตรียม ประกอบ บรรจุ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหารหรือก่อให้เกิดโรค</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศกรุงเทพมหานคร</p> <p>หมวด ๖ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งและการออกหนังสือรับรองการแจ้ง การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร</p> <p>ข้อ ๓๙ ผู้ประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ณ สำนักงานเขตที่สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตั้งอยู่</p> <p>ข้อ ๔๐ การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ ๔๑ การยื่นคำขอตามหมวดนี้อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นด้วยตนเอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรุงเทพมหานครประกาศกำหนด</p> <p>ส่วนที่ ๒ การขอและการออกใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๔๗ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร และแจ้งผู้ได้รับอนุญาตทราบแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่ชำระ ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์จะประกอบกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องยกเลิกการอนุญาตนั้น</p> <p>ข้อ ๔๘ ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่เกิน ๙๐ วันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำ</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>ขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยค่าธรรมเนียมสำหรับกระทำการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมไม่เกิน ๙๐ วันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>ข้อ ๖๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ</p> <p>ข้อ ๖๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ข้อ ๖๒ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ</p> <p>ข้อ ๖๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ไม่ประสงค์จะประกอบการอีกต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศกำหนด ก่อนถึงกำหนดเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป</p>				
๓.๑๑	<p>กฎกระทรวงการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๓</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๒ กำหนดนิยามคำว่า “มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือปนเปื้อนสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม แต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่า</p>			✓	<p>เนื่องจากสำนักภาษาต่างประเทศมีปริมาณมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนจำนวนน้อยกว่า ๑๐๐ กิโลกรัมต่อเดือน จึงเป็นเรื่องเพื่อทราบเท่านั้น</p>

		<p>ด้วยโรงงาน</p> <p>และคำว่า “ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า ประชาชนและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่พักอาศัย ร้านจำหน่ายสินค้า สถานประกอบการ สถานบริการตลาด สถานบริการการสาธารณสุขตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน</p> <p>ข้อ ๓ วรรคสอง ห้ามถ่าย เท ทิ้ง ทำให้มีขึ้น หรือกำจัดซึ่งมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากถ่าย เท ทิ้ง หรือกำจัด ณ สถานที่ หรือตามวิธีที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือจัดให้</p> <p>ข้อ ๔ (๑) ราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้</p> <p>ข้อ ๘ ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องคัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อตามประเภท ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หลอดไฟ</p> <p>(๒) ถ่านไฟฉายและแบตเตอรี่</p> <p>(๓) ภาชนะบรรจุสารเคมี และให้รวมถึงกระป๋องสเปรย์ กระป๋องสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสี ขวดน้ำยาล้างห้องน้ำ ตลับหมึกพิมพ์ ภาชนะบรรจุน้ำมันปิโตรเลียม หรือภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์ป้องกันหรือกำจัดแมลงและสัตว์ฟันแทะ ในบ้านเรือน</p> <p>(๔) ยาและเวชภัณฑ์ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๕) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>(๖) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนประเภทอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข้อ ๙ ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องบรรจุมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนที่ คัดแยกแล้วตามข้อ ๘ ในภาชนะบรรจุมูลฝอยตามข้อ ๑๐ โดยไม่ให้มีส่วนล้าออกนอกภาชนะนั้นก่อนนำไปบรรจุ ในภาชนะรองรับมูลฝอยตามข้อ ๑๑ หรือนำไปไว้ที่จุดแยกทิ้งมูลฝอยตามข้อ ๑๒ หรือนำไปไว้ในสถานที่พักรวมมูลฝอยตามข้อ ๑๓</p>				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปริมาณมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมต่อเดือน ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องจัดให้มีสถานที่พักรวมมูลฝอยตามข้อ ๑๓ เพื่อเก็บมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน</p> <p>กรณีมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนประเภทหลอดไฟตามข้อ ๘ (๑) ให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนบรรจุหลอดไฟนั้น ในภาชนะบรรจุมูลฝอยตามข้อ ๑๐ (๑)</p> <p>ข้อ ๑๐ ภาชนะบรรจุมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ภาชนะบรรจุมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนที่เป็นกล่องหรือถัง ต้องทำจากวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกัน</p>				
๔	อากาศ					
๔.๑	พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของใบยาสูบหรือพืชชนิดใดก็ตามที่มีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบ ซึ่งบริโภคโดยวิธีสูบบุหรี่ ดม อม เคี้ยว กิน เป่า หรือพ่นเข้าไปในปากหรือจมูก ทา หรือโดยวิธีอื่นใด เพื่อให้ได้ผลเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา</p> <p>“สูบบุหรี่” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดควันหรือไอระเหยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ยาสูบขณะเกิดควันหรือไอระเหย</p> <p>“เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามสูบบุหรี่</p> <p>“เขตสูบบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้ให้เป็นสูบบุหรี่ภายในเขตปลอดบุหรี่</p> <p>“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน หรือยานพาหนะที่เป็นเขตปลอดบุหรี่</p> <p>“สถานที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรม ที่จะเข้าไปได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเชิญหรือต้องจ่ายค่าตอบแทน</p>	✓			<p>๑. การรณรงค์ไม่สูบบุหรี่</p> <p>เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566 เวลา 10.30 น. นายพงศ์ศักดิ์ ฉ่ำน้อย ผู้ช่วยกรรมการรักษาความปลอดภัย พร้อมด้วยคณะทำงานนิคมเรือสำนักงานบริหารการคลังสินค้าบางสะพาน (Green Office) ของสำนักงานท่าประเภทยานนาวาเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์งดสูบบุหรี่ เนื่องในวันงดสูบบุหรี่โลก (World No Tobacco Day) วันที่ 31 พฤษภาคม 2566 สำนักงานออกแถลงการณ์การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับนิคมท่าเรือบางสะพานและนิคมท่าเรือบางสะพานใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนิคมท่าเรือบางสะพาน เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงอันตรายที่ก่อการสูบบุหรี่ โดยมีตัวแทนสำนักงานบริหารการคลังสินค้าบางสะพาน เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว</p> <p>กรมท่าเรือและนิคมท่าเรือบางสะพานและนิคมท่าเรือบางสะพานใต้ (Green Office) ของสำนักงานท่าประเภทยานนาวา</p>

หรือไม่ก็ตาม

“สถานที่ทำงาน” หมายความว่า สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และสถานประกอบการของเอกชนหรือสถานที่ใด ๆ ที่บุคคลใช้ทำงานร่วมกันตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“ยานพาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะสาธารณะ หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการรับขนส่งบุคคล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติมีอำนาจประกาศประเภทหรือชื่อของสถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน และยานพาหนะ ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่และยานพาหนะดังกล่าว เป็นเขตปลอดบุหรี่

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ อาจกำหนด ให้มีเขตปลอดบุหรี่ในเขตปลอดบุหรื่อดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๔๒ ห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่เป็นเขตปลอดบุหรี่ที่กำหนดตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

มาตรา ๔๓ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ ประกาศให้สถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน หรือยานพาหนะใด เป็นเขตปลอดบุหรี่ ให้ผู้ดำเนินการจัดให้สถานที่หรือยานพาหนะดังกล่าวมีสภาพและลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) มีเครื่องหมายแสดงไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจนว่าเป็นเขตปลอดบุหรี่
- (๒) ปราศจากอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสูบบุหรี่
- (๓) มีสภาพและลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เขตปลอดบุหรี่ใดมีประกาศกำหนดเขตปลอดบุหรี่ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ผู้ดำเนินการอาจจัดให้มีเขตปลอดบุหรี่ได้ โดยต้องมีสภาพ

๒. การกำหนดพื้นที่สูบบุหรี่ที่เหมาะสม

๓. การทำข้อตกลง (MOU) ปลอดบุหรี่ และบุหรี่ไฟฟ้าระหว่างผู้อำนวยการสำนักฯ และข้าราชการสำนักภาษาต่างประเทศ

		<p>และลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีเครื่องหมายติดแสดงไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจนว่าเป็นเขตสูบบุหรี่</p> <p>(๒) ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้าออกของสถานที่หรือยานพาหนะนั้นั้น หรือในบริเวณอื่นใด อันเปิดเผยเห็นได้ชัด</p> <p>(๓) มีพื้นที่เป็นสัดส่วนชัดเจน โดยคำนึงถึงการระบายอากาศที่เหมาะสม และไม่มีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น</p> <p>(๔) แสดงสื่อรณรงค์เพื่อการลด ละ เลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ</p> <p>(๕) มีสภาพและลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ</p> <p>มาตรา ๔๕ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ตามมาตรา ๔๓ (๑) หรือเขตสูบบุหรี่ตามมาตรา ๔๔ (๑) ที่ผู้ดำเนินการจัดให้มี ต้องเป็นไปตามลักษณะและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือนว่าสถานที่นั้นเป็นเขตปลอดบุหรี่ และควบคุมดูแล ห้ามปราม หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อไม่ให้เกิดการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ หากผู้ดำเนินการได้ดำเนินการดังกล่าวตามสมควรแล้ว ผู้ดำเนินการนั้นไม่มีความผิด</p> <p>หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>มาตรา ๔๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหมวด ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่สาธารณะหรือสถานที่ทำงานในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามหมวด ๕</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หรือวัตถุใดที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเพื่อการดำเนินคดี</p> <p>(๓) เรียก ขอดูบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อ ที่อยู่ และปรากฏรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่ามีการกระทำความผิดตามหมวด ๕</p>				<p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประชาสัมพันธ์รณรงค์ไม่สูบบุหรี่ - ภาพกิจกรรมเข้าร่วมวันงดสูบบุหรี่โลก - ป้ายสัญลักษณ์ เขตห้ามสูบบุหรี่/เขตปลอดบุหรี่ สำนักภาษาต่างประเทศ - เอกสารแสดงพื้นที่สูบบุหรี่ของสำนักงาน - รายงานตารางการตรวจสอบไม่มีกั้นบุหรี่ - ুক্তตั้งอยู่นอกพื้นที่เขตสูบบุหรี่สำนักภาษาต่างประเทศ - บันทึกข้อตกลง (MOU) ความร่วมมือปลอดบุหรี่และบุหรี่ไฟฟ้าระหว่างผู้อำนวยการสำนักฯ และข้าราชการสำนักภาษาต่างประเทศ
--	--	---	--	--	--	---

		<p>(๔) ถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวมวัตถุอื่นใด เพื่อเป็นพยานหลักฐาน</p> <p>(๕) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามหมวด ๕ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกคำสั่ง และแบบของหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>มาตรา ๖๘ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>มาตรา ๗๐ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท</p>				
๔.๒	<p>ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ลักษณะและวิธีการในการแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ และเครื่องหมายเขตสูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๖๑</p> 	<p>ประกาศกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ โดยประกาศกระทรวงฉบับนี้มีสาระสำคัญดังนี้</p> <p>ข้อ ๓ ในประกาศนี้</p> <p>“สัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ประกอบด้วย รูปวงกลมที่มีเส้นขอบหนาสีแดง และมีรูปมวนบุหรี่สีเทาเรดสีด้าที่มีควันซึ่งมีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนอยู่ภายในวงกลมนั้น โดยมีเส้นตรงสีแดง ซึ่งมีความหนาของเส้น ในขนาดเพียงพอให้เห็นได้ชัดเจน พาดทับรูปมวนบุหรี่ดังกล่าวในแนวเฉียง</p> <p>“สัญลักษณ์เขตสูบบุหรี่” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ประกอบด้วย รูปวงกลมที่มีเส้นขอบหนาสีขาว และมีรูปมวนบุหรี่สีเทาเรดสีด้าที่มีควันซึ่งมีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนอยู่ภายในวงกลมนั้น</p> <p>ข้อ ๔ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p>	✓			<p>๑. ภาพถ่ายป้ายจุดสูบบุหรี่</p>

(๑) สติกเกอร์ แผ่นป้าย หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แสดงสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ ต้องมีพื้นผิว พื้นหลัง หรือสีที่ทำให้มองเห็นสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ และข้อความตาม (๓) ได้อย่างชัดเจน

(๒) แสดงสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของวงกลมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร

(๓) แสดงอักษรข้อความที่มีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนเป็นภาษาไทยว่า “ห้ามสูบบุหรี่ ฝ่าฝืน มีโทษปรับตามกฎหมาย” หรือเป็นภาษาอังกฤษว่า “No smoking. It is against the law to smoke in this area” หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกัน

ข้อ ๕ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ที่จะใช้ติดแสดง ณ สถานที่สาธารณะ เฉพาะบริเวณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ระยะห่างจากประตู หน้าต่าง ทางเข้า ทางออก ท่อหรือช่องระบายอากาศ หรือพื้นที่โดยรอบ เป็นเขตปลอดบุหรี่ด้วย ต้องมีอักษรข้อความที่มีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเป็นภาษาไทยว่า “ห้ามสูบบุหรี่ ในระยะ ๕ เมตร” หรือเป็นภาษาอังกฤษว่า “No smoking within ๕ meters” หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นประชาชนเข้าใจได้ว่าเขตปลอดบุหรี่ในบริเวณนั้นครอบคลุม ถึงระยะห่างดังกล่าว

ข้อ ๖ ให้ติดแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่สาธารณะที่รัฐมนตรีประกาศให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่โดยกำหนดให้ พื้นที่และบริเวณทั้งหมดซึ่งใช้ประกอบภารกิจของสถานที่นั้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง บริเวณที่จัดไว้ให้ผู้มารับบริการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะมียุ้วล้อมหรือไม่ก็ตาม เป็นเขตปลอดบุหรี่

(ก) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน ณ ทางเข้าหลักของสถานที่สาธารณะนั้น

(ข) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน และในจำนวนที่เหมาะสม บริเวณพื้นที่ นอกอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างของสถานที่สาธารณะนั้น

(ค) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน ณ ทางเข้าหลักของอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างของสถานที่สาธารณะนั้น

(ง) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน และในจำนวนที่เหมาะสม ภายในและตาดฟ้าของอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างของสถานที่สาธารณะนั้น

๒. ป้ายห้ามสูบบุหรี่

เอกสารแนบ

- เอกสารแสดงพื้นที่สูบบุหรี่ของสำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา
- ป้ายสัญลักษณ์เขตห้ามสูบบุหรี่/เขต
ปลอดบุหรี่ สำนักภาษาต่างประเทศ

		<p>(๒) สถานที่สาธารณะที่รัฐมนตรีประกาศให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยกำหนดให้พื้นที่เฉพาะส่วนที่ระบุไว้ของสถานที่นั้น เป็นเขตปลอดบุหรี่</p> <p>(ก) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน ณ ทางเข้าหลักของอาคาร โรงเรือน พื้นที่ใต้หลังคา หรือสิ่งปลูกสร้างของสถานที่สาธารณะนั้น</p> <p>(ข) ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน และในจำนวนที่เหมาะสม ภายในและคาดฟ้าของอาคาร หรือโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างของสถานที่สาธารณะนั้น</p> <p>(ค) ยานพาหนะที่รัฐมนตรีประกาศให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยกำหนดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ ให้ติดแสดงไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจน และในจำนวนที่เหมาะสมภายในยานพาหนะ</p> <p>ข้อ ๗ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สติกเกอร์ แผ่นป้าย หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แสดงสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ ต้องมีพื้นผิว พื้นหลัง หรือสีที่ทำให้มองเห็นสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ และข้อความตาม (๓) ได้อย่างชัดเจน</p> <p>(๒) แสดงสัญลักษณ์เขตปลอดบุหรี่ ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของวงกลมไม่น้อยกว่า ๗๐ มิลลิเมตร และต้องไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร</p> <p>(๓) แสดงอักษรข้อความที่มีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนเป็นภาษาไทยว่า “เขตปลอดบุหรี่” หรือ เป็นภาษาอังกฤษว่า “Smoking Area” หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>ข้อ ๘ ให้ติดแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ไว้โดยเปิดเผย มองเห็นได้ชัดเจนภายในบริเวณที่จัดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ ในกรณีที่เขตปลอดบุหรื่อดังกล่าวมีทางเข้าอย่างชัดเจน ให้ติดแสดงเครื่องหมาย เขตปลอดบุหรี่ ณ ทางเข้าเขตปลอดบุหรื่อดังกล่าวด้วย</p> <p>ข้อ ๙ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ หรือเขตปลอดบุหรี่ที่ได้มีการติดแสดงไว้ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ได้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ</p>				
--	--	---	--	--	--	--

<p>๔.๓</p>	<p>ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือชื่อของสถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน และยานพาหนะ ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่และยานพาหนะเป็นเขตปลอดบุหรี่หรือเขตสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๖๑</p> 	<p>ข้อ ๔ ให้สถานที่ดังต่อไปนี้เป็นสถานที่สาธารณะที่ทำให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยกำหนดให้พื้นที่และบริเวณทั้งหมดซึ่งใช้ประกอบภารกิจของสถานที่นั้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง บริเวณที่จัดไว้ให้ผู้มารับบริการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะมิรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม เป็นเขตปลอดบุหรี่</p> <p>(๔.๓) สถานที่สาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน...</p> <p>(๔.๓.๒) สถานที่ให้บริการ ร้านค้า และสถานบันเทิง...</p> <p>(๔.๓.๒.๒) ธนาคาร หรือสถาบันการเงิน ตู้กดเงินอัตโนมัติ หรือตู้บริการด้านการเงินอัตโนมัติ</p> <p>(๔.๓.๒.๓) สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารและเครื่องดื่มที่มีระบบปรับอากาศ...</p> <p>(๔.๓.๒.๖) อาคารจอดรถ อาคารจอดแล้วจร อาคารจอดรถชั่วคราว</p> <p>(๔.๓.๓) สถานที่สาธารณะอื่น...</p> <p>(๔.๓.๓.๑๐) ลิฟต์โดยสารของสถานที่สาธารณะทุกประเภท</p> <p>(๔.๔) ยานพาหนะและสถานที่พักเพื่อรียานพาหนะ...</p> <p>(๔.๔.๑) ยานพาหนะสาธารณะ ในขณะที่ให้บริการไม่ว่าจะมีผู้โดยสารหรือไม่ก็ตาม...</p> <p>(๔.๔.๑.๖) ยานพาหนะรับส่งบุคลากร พนักงาน คนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ รวมทั้งของเอกชน...</p> <p>(๔.๔.๒) จุดพักคอยยานพาหนะ หรือสถานที่ในลักษณะเดียวกันที่ใช้สำหรับรียานพาหนะสาธารณะซึ่งไม่ได้ตั้งอยู่ในสถานีขนส่งผู้โดยสาร...</p> <p>ข้อ ๕ ให้สถานที่ดังต่อไปนี้เป็นสถานที่สาธารณะที่ทำให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยกำหนดให้พื้นที่และบริเวณทั้งหมดซึ่งใช้ประกอบภารกิจของสถานที่นั้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง บริเวณที่จัดไว้ให้ผู้มารับบริการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะมิรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม เป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดให้มีเขตสูบบุหรี่เป็นการเฉพาะได้ในพื้นที่ นอกอาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างได้...</p> <p>(๕.๒) สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>	<p>✓</p>		<p>- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้กำหนดพื้นที่สูบบุหรี่ไว้ ณ บริเวณชั้น ๑ โชนโรงอาหาร (ด้านนอกตัวอาคาร)</p> <p>เอกสารแนบ</p> <p>- เอกสารแสดงพื้นที่สูบบุหรี่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา</p> <p>- ป้ายสัญลักษณ์เขตห้ามสูบบุหรี่/เขตปลอดบุหรี่ สำนักภาษาต่างประเทศ</p>
------------	---	---	----------	--	--

๔.๔	<p>ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอเนลลา ในหอผึ่งเย็นของอาคารในประเทศไทย</p> 	<p>เป็นประกาศด้านวิชาการไม่ได้เป็นประกาศที่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมาย (ไม่ได้มีการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในและนอกอาคาร <p>ส่วนที่ ๑ บทนำ</p> <p>ข้อ ๑ คำนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรคลีเจียนแนร์ (Legionnaires' disease) โรคติดเชื้อมาจากแบคทีเรียในจินส์ลิจิโอเนลลาอย่างเฉียบพลันในทางเดินหายใจส่วนล่าง - กลุ่มคนที่มีความเสี่ยง ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอหรือกำลังอยู่ระหว่างการรักษาโรคบางชนิด เช่น มะเร็ง เบาหวาน โรคไต และเอชไอวี ผู้ที่ดื่มสุราหรือ สูบบุหรี่จัด และผู้ที่ได้รับการรักษาด้วยยาบางชนิด - สาเหตุโรค การหายใจเอาละอองน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อลิจิโอเนลลา ซึ่งเจริญเติบโตได้ดีในหอผึ่งเย็นที่ไม่มีการดูแลบำรุงรักษาอย่างถูกต้องเข้าสู่ร่างกาย <p>ข้อ ๔ หน้าที่ความรับผิดชอบ</p> <p>(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการติดตั้งหอผึ่งเย็นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) จัดทำแผนหรือโครงการควบคุมป้องกันโรคลีเจียนแนร์ประจำอาคาร โดยอย่างน้อยต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของโรคลีเจียนแนร์ จากหอผึ่งเย็นตามแบบฟอร์มรายการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดโรคลีเจียนแนร์ของหอผึ่งเย็นทำข้อปฏิบัตินี้ - การจัดเก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูล และจัดทำบันทึกรายละเอียดของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการตามโครงการหรือแผนปฏิบัติการทั้งหมด (ข) จัดให้มีและใช้มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผึ่งเย็นของอาคาร โดยผู้ควบคุมจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษา หอผึ่งเย็น ด้านการป้องกันและควบคุมเชื้อลิจิโอเนลลา ที่กรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อร่วมกันกำหนด (ค) จัดให้มีผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผึ่งเย็นด้านการป้องกันและควบคุมเชื้อลิจิโอเนลลา ที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ อนามัยสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย สาธารณสุขศาสตร์ หรือสาขาอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านการ 			✓	<p>- เนื่องจากอาคารที่ปฏิบัติงานของสำนักภาษาต่างประเทศไม่มีหอผึ่งเย็น จึงเป็นเรื่องเพื่อทราบเท่านั้น</p>
-----	---	---	--	--	---	--

		<p>สาธารณสุข</p> <p>ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผึ่งเย็นไว้เป็นการประจำได้ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือผู้รับจ้างที่มีความชำนาญ ประสบการณ์และคุณวุฒิดังกล่าว รวมทั้งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผึ่งเย็นด้านการป้องกันและควบคุมเชื้อลิจิโอเนลลา เพื่อควบคุมและบำรุงรักษาหอผึ่งเย็นแทนได้</p> <p>(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนระบบผึ่งเย็นทุกระบบของอาคาร กับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบฟอร์มการจดทะเบียนหอผึ่งเย็นท้ายข้อปฏิบัตินี้</p> <p>(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องจัดให้มีคู่มือคำแนะนำไว้ประจำระบบปรับอากาศทุกระบบ โดยคู่มือคำแนะนำอย่างน้อยต้องมีเนื้อหารายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) แผนผังของระบบปรับอากาศ</p> <p>(ข) วิธีการใช้งานของระบบ</p> <p>(ค) ข้อควรระวังที่จำเป็นซึ่งระบุวิธีการและความถี่ในการตรวจสอบสภาพของระบบ รวมถึงขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของระบบ</p> <p>(ง) รายละเอียดของผู้จำหน่ายอุปกรณ์ระบบปรับอากาศ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อ</p> <p>(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องปฏิบัติหรือแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติฉบับนี้ทุกประการ</p> <p>ส่วนที่ ๒ หอผึ่งเย็น</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การออกแบบและก่อสร้าง ๒. สถานที่ติดตั้งหอผึ่งเย็น ๓. น้ำที่เติมขดเซย ต้องเป็นน้ำจากแหล่งน้ำเดียวกับที่ใช้ในหอผึ่งเย็น ๔. การระบายน้ำทิ้งจากหอผึ่งเย็น ๕. การทดสอบก่อนใช้งาน ระบบปรับอากาศ <p>ส่วนที่ ๓ การดูแลรักษาและตรวจสอบเฝ้าระวังระบบผึ่งเย็น</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การดำเนินการและบำรุงรักษาระบบผึ่งเย็น <ul style="list-style-type: none"> - จัดหาคู่มือการบำรุงรักษาประจำระบบ 				
--	--	---	--	--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบความสะอาด ความสกปรก กากตะกอนทุกเครื่องด้วยสายตา ๑ สัปดาห์/ครั้ง <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำและดำเนินการตามแผนบำรุงรักษา ๒. การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อในระบบผิ่งเย็นของอาคาร ๓. การบำบัดน้ำในระบบผิ่งเย็นของอาคาร ๔. การใช้สารชีวฆาต ๕. การบันทึกข้อมูล <ul style="list-style-type: none"> - สมุดบันทึกต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อย ๒ ปี ๖. แผนการดำเนินการเมื่อเกิดการระบาดของโรคลีเจียนแนร์ในอาคาร ๗. การเก็บตัวอย่างน้ำ และการตรวจสอบทางจุลชีววิทยา ๘. การแก้ไขการปนเปื้อนเชื้อลิจิโอเนลลา 				
๕	พลังงาน					
๕.๑	<p>พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕^{๑๓}</p> 	<p>หมวด ๒ การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร</p> <p>มาตรา ๑๗ การอนุรักษ์พลังงานในอาคารได้แก่การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) การลดความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่เข้ามาในอาคาร (๒) การปรับอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรักษาอุณหภูมิภายในอาคารให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม (๓) การใช้วัสดุก่อสร้างอาคารที่จะช่วยอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนการแสดงคุณภาพของวัสดุก่อสร้างนั้น ๆ (๔) การใช้แสงสว่างในอาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (๕) การใช้และการติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่ก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (๖) การใช้ระบบควบคุมการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ (๗) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง 	✓			<p>เอกสารแนบ</p> <p>- ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง มาตรการการลดใช้พลังงาน ทรัพยากร และการควบคุมมลพิษทางอากาศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p>

^{๑๓}แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐.

		<p>หมวด ๓ การอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ และส่งเสริมการใช้วัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน^{๑๔}</p> <p>มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ รวมทั้งให้มีการส่งเสริมการใช้วัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการใช้พลังงานของเครื่องจักร หรืออุปกรณ์</p> <p>(๒) กำหนดเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ตามประเภท ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน อัตราการเปลี่ยนแปลงพลังงาน และประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ใดๆ เป็นเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง</p> <p>(๓) กำหนดวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานตามประเภท คุณภาพและมาตรฐานอย่างไร้เป็นวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>(๔) กำหนดให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ ต้องแสดงค่าประสิทธิภาพการใช้พลังงาน</p>				
๕.๒	<p>พระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม พ.ศ. ๒๕๓๘</p> 	<p>พระราชกฤษฎีกานี้ขึ้นออกตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ (เทียบเคียงได้กับมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐) และมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้อาคารประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน และวิธีการใช้พลังงานอย่างไร้ให้เป็นอาคารควบคุมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>มาตรา ๓ กำหนดการใช้พลังงานต่อไปนี้เป็นอาคารควบคุม</p> <p>(๑) อาคารหลังเดียวหรือหลายหลังภายใต้เลขที่บ้านเดียวกันที่ได้รับอนุมัติจากผู้จำหน่ายให้ใช้เครื่องวัดไฟฟ้า หรือให้ติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าชุดเดียวหรือหลายชุดรวมกันมีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือ ๑,๑๗๕ กิโลวัตต์ แอมแปร์ขึ้นไป</p>	✓			<p>เอกสารแนบ</p> <p>- ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง มาตรการการลดใช้พลังงาน ทรัพยากร และการควบคุมมลพิษทางอากาศประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p>

^{๑๔}แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐.

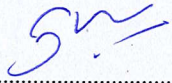
๕.๓	<p>กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๒</p> 	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๙ (๑) และมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดว่าเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในอาคารควบคุม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานให้เจ้าของอาคารควบคุมต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๓ เจ้าของอาคารควบคุมจัดให้มีการจัดการพลังงานในอาคารควบคุม โดยจัดทำนโยบายอนุรักษ์พลังงาน เป้าหมาย และแผนการอนุรักษ์พลังงาน และวิธีการจัดการพลังงาน กรณีใช้กฎกระทรวงนี้ครั้งแรกจะต้องประเมินสถานภาพ การจัดการพลังงานเบื้องต้น</p> <p>ข้อ ๔ นโยบายอนุรักษ์พลังงานจะต้องมุ่งมั่นในการจัดการพลังงาน จัดทำเป็นเอกสารและลงลายมือชื่อเจ้าของอาคารควบคุม จะต้องเผยแพร่ นโยบายอนุรักษ์พลังงาน เพื่อให้บุคลากรรับทราบและปฏิบัติตาม</p> <p>ข้อ ๕ จัดให้มีคณะทำงานด้านการจัดการพลังงาน กำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ โดยจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ให้บุคลากรของอาคารควบคุมทราบ</p> <p>ข้อ ๖ เจ้าของอาคารควบคุมประเมินศักยภาพการอนุรักษ์พลังงาน โดยการตรวจสอบและประเมินการใช้พลังงานที่มีนัยสำคัญตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ</p> <p>ข้อ ๗ จัดให้มีการกำหนดเป้าหมาย และแผนงานอนุรักษ์พลังงานที่ประสงค์จะให้ลดลง โดยกำหนดเป็นร้อยละของปริมาณพลังงานเดิมที่ใช้ หรือ กำหนดการใช้พลังงานต่อหนึ่งหน่วยผลผลิต รวมทั้งระบุระยะเวลาการดำเนินการ การลงทุน และผลที่คาดว่าจะได้รับ สามารถจัดให้มีแผนการฝึกอบรม และกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>ข้อ ๘ เจ้าของอาคารควบคุมต้องควบคุมดูแลให้มีการดำเนินการตามแผนอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>ข้อ ๙ เจ้าของอาคารควบคุมต้องจัดให้มีการตรวจ ติดตาม และประเมินการจัดการพลังงาน รวมถึงทบทวน วิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่องของการ</p>	✓		<p>๑. สำนักภาษาต่างประเทศได้ออกประกาศต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการการอนุรักษ์พลังงาน ดังนี้</p> <p>๑.๑ ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>๑.๒ ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>๑.๓ ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง มาตรการการลดใช้พลังงาน ทรัพยากร และการควบคุมมลพิษทางอากาศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>๒. คณะทำงานด้านสิ่งแวดล้อมของสำนักภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้กำหนดผู้รับผิดชอบด้านการใช้ทรัพยากรและพลังงานไว้ด้วย</p> <p>๓. แผนปฏิบัติการดำเนินการขับเคลื่อนสู่สำนักงานสีเขียว (Green Office) สำนักภาษาต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>เอกสารแนบ</p> <p>- ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>- ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p>
-----	---	---	---	--	---

		<p>จัดการ พลังงานตามช่วงเวลาที่กำหนดอย่างเหมาะสมเป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>ข้อ ๑๐ เจ้าของอาคารควบคุมจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองการจัดการ พลังงานของอาคารควบคุมโดยผู้ตรวจสอบและรับรอง</p> <p>ข้อ ๑๑ เจ้าของอาคารควบคุมส่งรายงานผลการตรวจสอบและรับรองการจัดการ พลังงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ของปีที่ล่วงมาให้แก่อธิบดีภายในเดือนมีนาคมของทุกปี</p>				<p>- ประกาศสำนักภาษาต่างประเทศ เรื่อง มาตรการการลดใช้พลังงาน ทรัพยากร และการควบคุมมลพิษทางอากาศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>- คำสั่งสำนักภาษาต่างประเทศ ที่ ๑๗/๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนสำนักภาษาต่างประเทศเป็นสำนักงานสีเขียว (Green Office)</p> <p>- แผนปฏิบัติการดำเนินการขับเคลื่อนสู่สำนักงานสีเขียว (Green Office) สำนักภาษาต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p>
๖	การจัดซื้อจัดจ้าง					
๖.๑	พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐	<p></p> <p>มาตรา ๖๕ ในการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอโดยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป ตามมาตรา ๕๕ (๑) หรือวิธีคัดเลือก ตามมาตรา ๕๕ (๒) ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการโดยพิจารณาถึงประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐ และวัตถุประสงค์ของการใช้งานเป็นสำคัญ โดยให้คำนึงถึงเกณฑ์ราคาและพิจารณาเกณฑ์อื่นประกอบด้วย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้นทุนของพัสดุนั้นตลอดอายุการใช้งาน</p> <p>(๒) มาตรฐานของสินค้าหรือบริการ</p> <p>(๓) บริการหลังการขาย</p> <p>(๔) พักตร์ที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน</p> <p>(๕) การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ</p> <p>(๖) ข้อเสนอด้านเทคนิคหรือข้อเสนออื่น ในกรณีที่กำหนดให้มีการยื่นข้อเสนอด้านเทคนิคหรือข้อเสนออื่นก่อนตามวรรคหก</p> <p>(๗) เกณฑ์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>พัสดุที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุนตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนพัสดุที่สร้างนวัตกรรมหรือพัสดุที่อนุรักษ์พลังงานหรือสิ่งแวดล้อม</p>	✓		<p>เอกสารแนบ</p> <p>- ประกาศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เรื่อง ประกวดราคาซื้อกระดาษเอกสารชนิด ๘๐ แกรม ขนาด A๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ รีม ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕</p> <p>- ประกาศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เรื่อง ประกวดราคาซื้อหมึกพิมพ์ จำนวน ๒๙ รายการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ไตรมาสที่ ๑) ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕</p> <p>- ประกาศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เรื่อง ประกวดราคาซื้อหมึกพิมพ์ จำนวน ๑๕ รายการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.</p>	

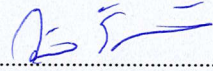
		<p>ให้รัฐมนตรีออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอตามวรรคหนึ่ง ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้หน่วยงานของรัฐเลือกใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือหลายเกณฑ์ก็ได้ ประกอบกับเกณฑ์ราคา และต้องกำหนดน้ำหนักของแต่ละเกณฑ์ให้ชัดเจน แต่หากหน่วยงานของรัฐไม่อาจเลือกใช้เกณฑ์อื่นประกอบและจำเป็นต้องใช้เกณฑ์เดียวในการพิจารณาคัดเลือกให้ใช้เกณฑ์ราคา รวมทั้งการให้คะแนนพร้อมด้วยเหตุผลของการให้คะแนนในแต่ละเกณฑ์ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอของพัสดุทุกประเภทได้ จะกำหนดกรณีตัวอย่างของพัสดุประเภทหนึ่งประเภทใดเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอของพัสดุอื่น ๆ ก็ได้</p> <p>เมื่อพิจารณาข้อเสนอประกอบกับเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐใช้ในการพิจารณาแล้ว การพิจารณาเลือกข้อเสนอให้จัดเรียงลำดับตามคะแนน ข้อเสนอใดที่มีคะแนนสูงสุดให้หน่วยงานของรัฐเลือกข้อเสนอของผู้ยื่นข้อเสนอรายนั้นและให้บันทึก ผลการพิจารณาดังกล่าวด้วย</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐประกาศเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกและน้ำหนักของแต่ละเกณฑ์ไว้ในประกาศเชิญชวนหรือหนังสือเชิญชวน แล้วแต่กรณีด้วย</p> <p>ในกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุที่มีลักษณะที่จะต้องคำนึงถึงเทคโนโลยีของพัสดุ หรือคุณสมบัติของผู้ยื่นข้อเสนอ หรือกรณีอื่นที่ทำให้มีปัญหาในการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐอาจกำหนดให้มีการยื่นข้อเสนอด้านเทคนิคหรือข้อเสนออื่นก่อนการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอตามวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>				<p>๒๕๖๖ (ไตรมาสถี ๒) ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖</p>
๖.๒	<p>กฎกระทรวงกำหนดพัสดุและวิธีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓^{๑๕}</p>	<p>กฎกระทรวงฉบับนี้ออกตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) (ข) (๒) (๓) และวรรคสอง มาตรา ๖๕ วรรคสอง และมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้พัสดุที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนพัสดุที่สร้างนวัตกรรมหรือพัสดุที่อนุรักษ์พลังงานหรือสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้</p>	✓			<p>สำนักภาษาต่างประเทศมีการจัดซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดซื้อสินค้า ๒. มีการจัดทำบัญชีรายชื่อสินค้าที่

^{๑๕}ปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ แต่มิได้มีการแก้ไขเนื้อหาของ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่อย่างใด.

		<p>หมวด ๗/๒ พัส্তুที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ข้อ ๒๗/๔ ในหมวดนี้</p> <p>“พัส্তুที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สินค้าหรือบริการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าสินค้าหรือบริการประเภทเดียวกัน แต่มีคุณสมบัติหรือคุณภาพเทียบเท่าหรือสูงกว่าสินค้าหรือบริการประเภทเดียวกัน โดยพิจารณาจากขั้นตอนการจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่ง การใช้งาน การนำกลับไปใช้ (reuse) การแปรรูปใหม่ (recycle) และการนำไปกำจัด</p> <p>ข้อ ๒๗/๕ ให้พัส্তুที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามบัญชีรายชื่อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษ เป็นพัส্তুที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน</p> <p>ข้อ ๒๗/๖ วิธีการจัดซื้อจัดจ้างพัส্তুที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๒๗/๕ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หากพัส্তুที่จะจัดซื้อจัดจ้างมีผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการเพียงรายเดียว ให้หน่วยงานของรัฐ จัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะ เจาะจงจากผู้ขาย หรือผู้ให้บริการโดยตรง</p> <p>(๒) หากพัส্তুที่จะจัดซื้อจัดจ้างมีผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป ให้หน่วยงานของรัฐจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีคัดเลือก</p> <p>หากหน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธี ตาม (๑) และ (๒) จะใช้วิธีประกาศเชิญชวนทั่วไปก็ได้</p>			<p>เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. มีการจัดทำหนังสือแจ้งผู้ค้าให้จัดหาพัส্তুที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. มีแนวทางจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>เอกสารแนบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายชื่อผู้รับผิดชอบ - ขั้นตอนการจัดซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ระบบค้นหารายการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - จัดทำบัญชีรายชื่อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - หนังสือแจ้งผู้ค้าให้จัดหาพัส্তুที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - หนังสือขอความอนุเคราะห์ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - แนวทางจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
--	---	---	--	--	---

(นายประวิทย์ ฮ้ายยูโส)
นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ
คณะทำงานหมวด ๑
ผู้พิมพ์/จัดพิมพ์

(นางวรรวิมล รัตนมาลี)
หัวหน้าคณะทำงานหมวด ๑
ผู้ตรวจสอบ

(นายอภิชาติ อ่อนสร้อย)
ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ
ผู้อนุมัติ